

ABITURA30

30 let izobraževanja ljudi,
ki si znajo priložnosti za boljše življenje ustvarjati sami

ABITURA FKPV

višja strokovna šola fakulteta za komercialne in poslovne vede

30 let izobraževanja ljudi,
ki si znajo priložnosti za boljše življenje
ustvarjati sami

ABITURA₃₀

PRIHODNOST

Ko smo leta 1992, prvo leto po osamosvojitvi Slovenije, ustanovili našo izobraževalno organizacijo Abituro, smo mislili na prihodnost. Vedeli smo, da je pred nami čas mnogih sprememb. Vedeli smo, da bo Slovenija potrebovala ljudi, ki niso le izobraženi, temveč tudi pripravljeni na praktično delovanje v novih razmerah.

PONOS

Ko leta 2022 vstopim v stavbo, kjer imata sedež tako Abitura, višja strokovna šola, kot Fakulteta za komercialne in poslovne vede, čutim ponos. Od začetka do danes smo bili prava izbira za toliko ustvarjalnih in podjetnih ljudi! Še vedno snujemo študijske in druge izobraževalne programe, ki so s svojimi vsebinami pravi odgovor na potrebe v spremenljivem lokalnem, nacionalnem in mednarodnem prostoru.

MIR

V nemirnem svetu je lepo občutiti mir v srcu, ker veš, da so v mnoga življenjsko pomembna področja vpeti ljudje, na katere smo prenašali vrednote znanja, sodelovanja, povezovanja. Ob 30-letnici Abiture s spoštovanjem pozdravljam vsakega posameznika v naši mreži ljudi. V mreži največje zasebne izobraževalne organizacije v Sloveniji!

Jože Geršak
ustanovitelj Abiture

FAKULTETA ZA KOMERCIALNE
IN POSLOVNE VEDE (od 2008)

VISOKA KOMERCIALNA
ŠOLA CELJE (od 2004)

ABITURA, VIŠJA STROKOVNA
ŠOLA (od 2001)

ABITURA, SREDNJA STROKOVNA
ŠOLA (od 1992)

Pet ravni šolanja.
Povsod isti poudarek:
teorija potrebuje praktične
izkušnje. IZOBRAŽUJEMO
STROKOVNJAKE, KI IMAJO
STIK S PRAKSO.

6.827

število diplomantk in diplomantov
v višješolskih in
visokošolskih programih

4.629

število ljudi, ki so zaključili
programe srednješolskega
izobraževanja

17.240

število doslej vpisanih v programe
izobraževalne organizacije Abitura

starost najmlajšega diplomanta

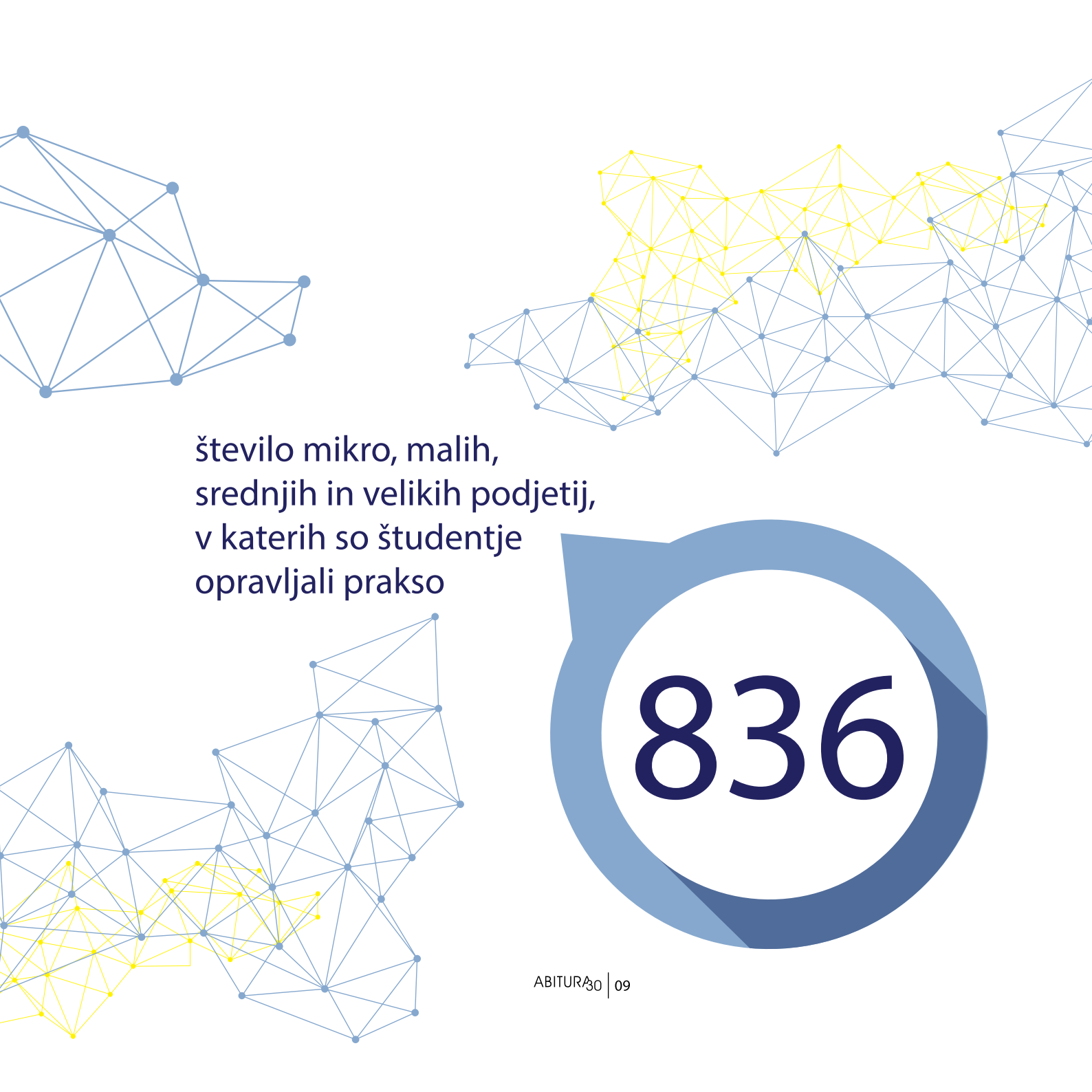
starost
najstarejšega
diplomanta

67
let

154.565

število razpisanih
izpitnih rokov

število mikro, malih,
srednjih in velikih podjetij,
v katerih so študentje
opravljali prakso

836

5 TEMELJEV NAŠEGA DELOVANJA

Vemo, kaj delamo.

S kakovostnim izobraževanjem usposabljam vrhunske strokovnjake. Že v času študija skrbimo za hitrejše vključevanje študentov v delovno okolje, hkrati pa jih spodbujamo k nadaljevanju študija in spoštovanju pomembnih civilizacijskih in družbenih vrednot.

Prisegamo na odličnost, svobodo in avtonomijo.

Naše vrednote so strokovna odličnost, strokovna svoboda sodelavcev in študentov ter avtonomija v odnosu do države, strank, korporacij in cerkva. Naše delo temelji na spoštovanju humanizma in človekovih pravic, enakih možnosti in solidarnosti ter etičnega in odgovornega odnosa do sveta.

Ravnamo odgovorno in spoštljivo.

Med seboj se spoštujemo. Skrbimo za dobre medsebojne odnose, si zaupamo in pomagamo. Delujemo pošteno, prijazno in iskreno. Odgovorno izpolnjujemo svoje delovne in študijske obveznosti, smo iniciativni in pripravljeni prevzemati dodatne naloge, ko je to potrebno.

Pri pedagoškem delu smo strokovni in dostopni.

Spoštujemo vsakega študenta in študentko. Vselej smo pripravljeni prisluhniti in po svojih močeh prispevati pri uresničevanju njihovih študijskih ambicij. Delujemo strokovno, korektno, profesionalno, odgovorno in vestno. S svojo dostopnostjo in predanostjo pedagoškemu delu omogočamo nemoteno izobraževanje študentom, ki s svojim vestnim in odgovornim delom prispevajo svoj delež k pedagoškemu procesu.

Naša vodila so znanstvena poštenost, ustvarjalnost in inovativnost.

Dosledno spoštujemo avtorstvo in korektno priznavanje ter navajanje tujih znanstvenih dosežkov. Dosledni smo pri uporabi korektnih znanstvenih metod. Skrbimo za pošteno in strokovno neoporečno interpretiranje rezultatov znanstvenega dela ter objektivno preverjanje znanstvenih hipotez.

Svet se nenehno spreminja. Teh pet temeljev našega delovanja pa ostaja trdna osnova za vse, kar počnemo. Morda bo izobraževanje že čez desetletje povsem drugačno. A kdor ima za seboj izkušnjo Abiture, bo tudi v spremenjenih razmerah znal najti pravi način za strokovnost in svobodo, za spoštljivost in sodelovanje, za znanstveno pošteno in hkrati inovativno delovanje.

To so vrednote, ki povezujejo našo mrežo ljudi: tistih, ki vsak zase vemo, da je življenje odvisno od naših osebnih odločitev.

Naj tudi v prihodnje temeljijo na etičnih vrednotah izobraženih ljudi!

Andrej Geršak, direktor

število sodelujočih
predavateljev

193

27

število
predavateljev
iz tujine

227

število gostujočih
predavateljev

število študijskih
izmenjav Erasmus

131

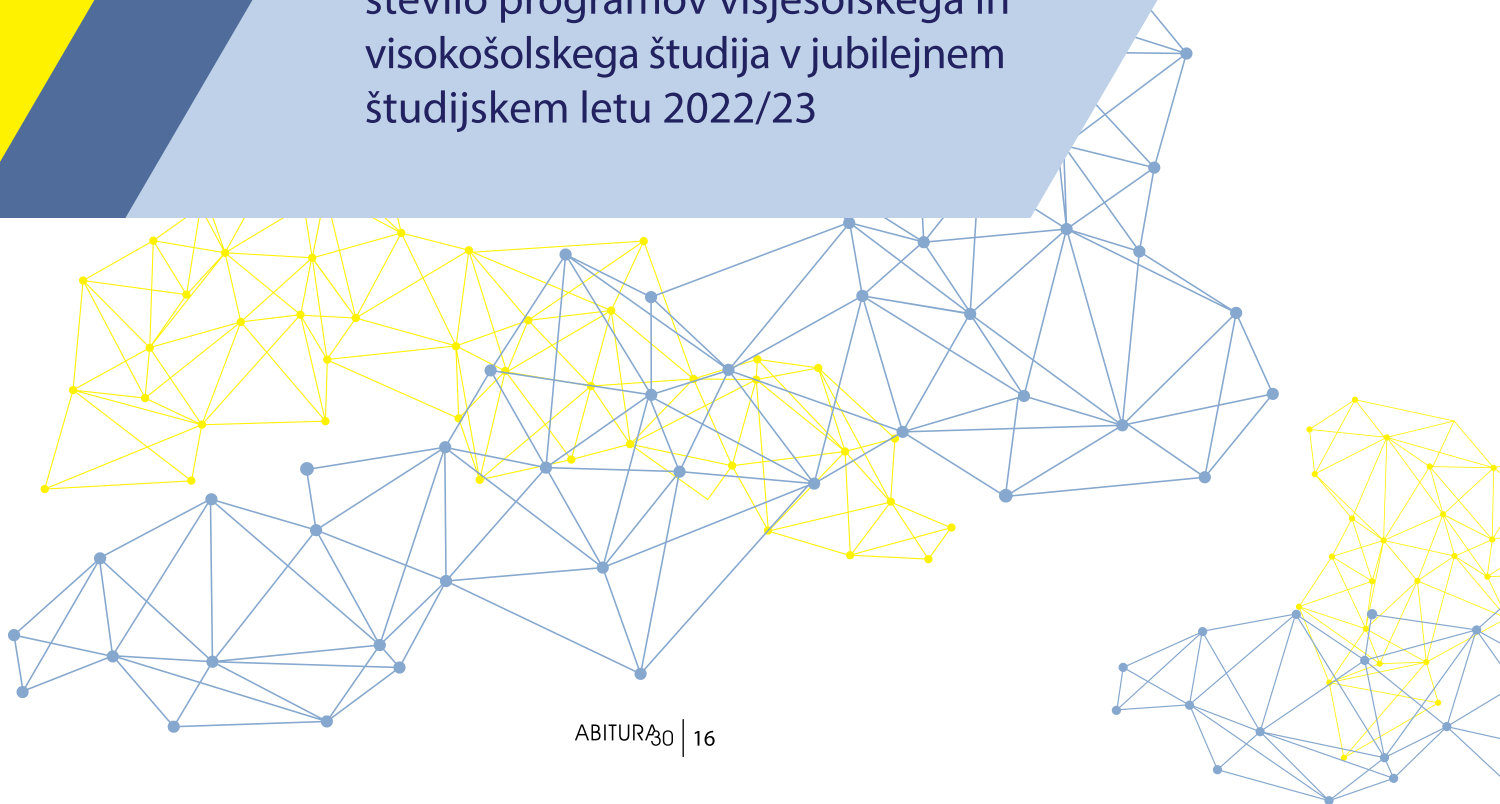

število študentov iz tujine

16

število programov višješolskega in
visokošolskega študija v jubilejnim
študijskem letu 2022/23

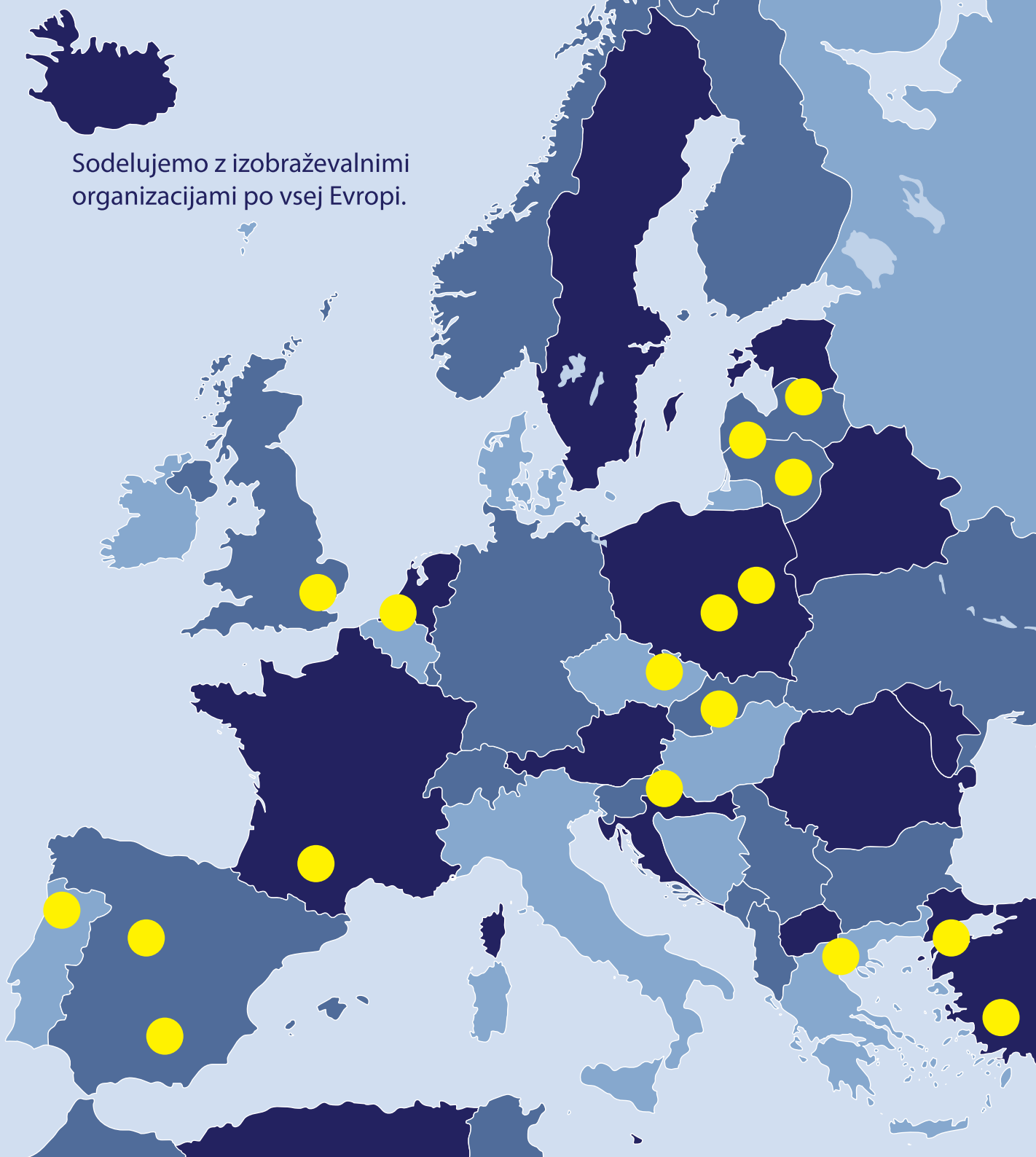
22

število strokovnih
nazivov dosedanjih
diplomantov in diplomantk

➤ VELIKI SVET ŠTUDIJSKIH PRILOŽNOSTI

Sodelujemo z izobraževalnimi organizacijami po vsej Evropi.

Srečujemo, spoznavamo in navdihujemo se v izobraževalnem procesu v lastnih enotah v Celju, Ljubljani, Mariboru, Novi Gorici, Zagorju, Murški Soboti, Slovenj Gradcu in Salzburgu.

Karierni center

2011

Slovenj Gradec

2010

Rogaška Slatina

2010–2013

Murska Sobota

2009

Salzburg, Zagorje

2008

Kranj

2008–2015

Nova Gorica

2006

Ljubljana, Maribor

2004

Celje

1992

► IZOBRAŽENI ZA ŽIVLJENJE

V mreži ljudi, ki povezuje študente in diplomante Abiture, višje strokovne šole, in Fakultete za komercialne in poslovne vede, so mnogi, ki s svojim znanjem in delom dokazujejo, da so izobraženi za življenje. Pred vami je petnajst osebnih življenjskih zgodb in razmišljanj, ki so pravi zgled in navdih za nove študijske in življenjske odločitve. Pridružite se jim!

Uroš Perić Perry, glasbenik

Klara Apotekar, športnica

Robert Kejžar, vodja hotelirstva

Damjana Rojnik, inženirka varovanja in vrtnarka

Ivo Rep, bančnik in podžupan občine Medvode

Tinkara Fortuna, pevka in podjetnica

Dušan Utroša, višji podčastnik

Lidija Mlinarič, študentka magistrske stopnje

dr. Aleš Lukman, strokovnjak za telekomunikacije

Maya Flis, pomočnica direktorja in članica humanitarnega kluba

Marjan Pungartnik, družinski asistent in prostovoljec

Nika in Ana Michelle Stipič, sestri in podjetnici

Jean Nikolič, odgovorni urednik časopisa Kralji ulice

Katja Močivnik, maturantka, zdaj študentka programa Velnes

Andrej Geršak, direktor Abiture

UROŠ PERIĆ PERRY

Študiral sem v tišini, osrečujem (se) z glasbo

Uroš Perić Perry je svetovno znan glasbenik, znan po odličnih interpretacijah skladb iz zlate dobe bluesa, soula in jazza. S svojim programom A Tribute to Ray Charles je do zdaj nastopil v Evropi, ZDA, Afriki (Tunisu in Maroku) in v Rusiji. S petjem in igranjem na klavir ter značilnim pozibavanjem navdušuje svoje občinstvo širom po svetu. Njegova glasba je dostopna na šestnajstih zgoščenkah.

Igram klavir, pojem jazz, a nisem študiral glasbe. Diplomiral sem na višji strokovni šoli Abitura. Prej sem bil v gimnazijskem programu in pri nekaterih predmetih mi res ni šlo najbolje. Na Abituri pa je bil odnos profesorjev do nas drugačen. Nismo bili le posamezniki za eno uro določenega predmeta, upoštevali so nas kot ljudi s celovitim življenjem. Abitura, ki je bila tedaj nekaj novega v Celju, je bila za mnoge od nas sprva rešilna bilka, potem pa se je izkazalo, da smo z njo mnogi lažje zares in po svoje zaživali. Šola je pomembna stvar za življenje, ne samo za šolanje!

Včasih potrebujemo splet srečnih naključij

Ravno v času študija me je, prej profesionalnega nogometaša, na nov, bolj študiozen način za seboj potegnila glasba. V mladosti sem že igral harmoniko, ko pa sem v študentskih letih odkril jazz, je bila to ljubezen, ki je takoj premagala vse druge dejavnosti. Ure in ure sem poslušal jazz, blues, soul, country in študiral in poskušal in vadil. Moji vrstniki so se ukvarjali s tedaj moderno glasbo, v kateri se jaz nisem našel, tisti, ki so se tedaj ukvarjali z jazzom, pa so se mi zdeli tako dobri, da se jim sploh nisem upal približati. Ko sem že skoraj opustil misel na to, da bi bil moj jazz lahko še kaj drugega kot moja osebna zadeva, me je k sodelovanju kot pevca povabil profesor, ki je ustanovil celjski orkester Moonlight. Po prvem koncertu in po prvem velikem aplavzu sem vedel, da je to tisto, kar res hočem početi in od česar hočem živeti.

Imel sem srečo, da mi je na pomoč priskočil Marjan Furlan. On ima zasluge za moje prve demo posnetke, za mojo prvo lastno klaviaturo in za mojo prvo – koncertno obleko! Od prvih dobrih odzivov na posnetke je šlo potem samo navzgor. Ne prav na hitro, zato pa zdaj že petnajst let zelo vztrajno.

»No, saj vi se v resnici nameravate ukvarjati z glasbo, ne s to tematiko, ki ste jo zagovarjali?« Nasmehnil sem se, ker je seveda imel prav. A sem kljub temu zadovoljen, da sem diplomiral!

Do diplome s seznamami in zapiski z roko

Na enem od prvih koncertov me je opazil tudi profesor, ki je bil pozneje član ocenjevalne komisije za moje diplomsko delo. Ko je bil zagovor za mano, je dejal: »No, saj vi se v resnici nameravate ukvarjati z glasbo, ne s to tematiko, ki ste jo zagovarjali?« Nasmehnil sem se, ker je seveda imel prav. A sem kljub temu zadovoljen, da sem diplomiral!

Čas, ko sem se iskal, je pomagal, da sem v glasbene in mednarodne vode stopil že kot zrela oseba. Za mano je bilo nešteto ur študija glasbe in kar veliko ur študija za izpite. To sta zame dve povsem različni zadevi. Za šolo sem se vselej učil – v tišini. Pa še ta razlika je bila, da če sem vedel, da se moram učiti za izpit, mi to ni ravno povzročalo velikega veselja. Kadar sem vedel, da bom naslednji dan študiral kaj glasbenega, pa sem komaj čakal, da noč mine in da se lotim dela. No, obstaja pa tudi nekaj študiosisnih podobnosti. Od nekdanj si delam sezname, kaj moram narediti – pa naj je bilo to za šolo ali pa za karkoli drugega v življenju. Prepričan sem, da kdor si dela sezname opravi, naredi več kot drugi.

Od nekdanj mi pri učenju ali pri študiju glasbe pomaga tudi pisanje z roko, ker si človek tako več zapomni. Študijsko gradivo sem predeloval sistematično, z izpiski in podčrtavami, da sem note zapisoval z roko, pa je bil tudi del študiosisnega pristopa h glasbi.

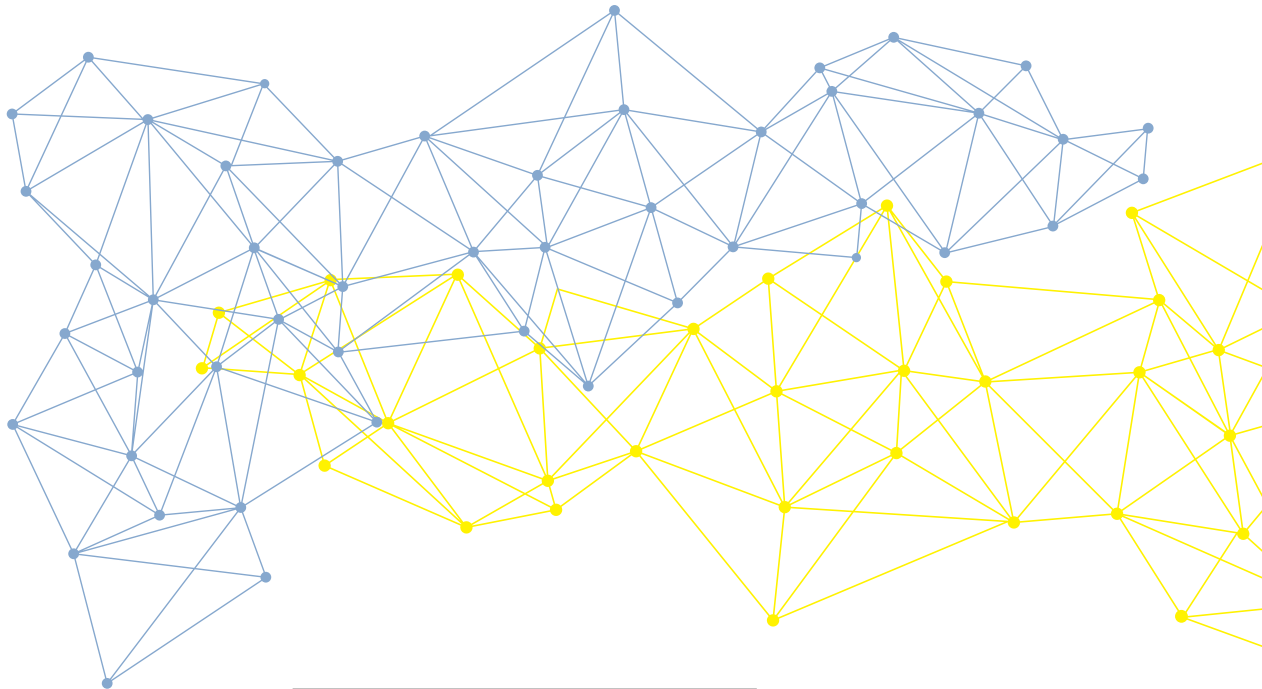
Čas, ko sem se iskal, je pomagal, da sem v glasbene in mednarodne vode stopil že kot zrela oseba. Za mano je bilo nešteto ur študija glasbe in kar veliko ur študija za izpite.

Lepo je, če med seboj sodelujemo

Kar se naučim, znam. Zato zdaj za običajne koncerte ne študiram več toliko; se pa študiozno pripravim na snemanja. Še vedno to najraje počnem zjutraj, ko imam največ energije.

Ljudje smo pač različni. Eni za študij potrebujemo tišino in samoto, drugi se raje učijo morda v družbi in mogoče celo z glasbo. Karkoli in kakorkoli se že učimo, pa je lepo, če ostanemo takšni, kot smo. In lepo je, če med seboj sodelujemo: pa naj gre za koncert z dobrim namenom ali pa npr. za sodelovanje v Alumni klubu naše šole.

Se vidimo na koncertih in morda tudi ob kakšni šolski priložnosti!

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 11. aprila 2019 na www.studiraj.si/blog/

KLARA APOTEKAR

Študirala sem povsod. Diplomirala sem doma!

Klara Apotekar je vrhunska športnica judoistka, dobitnica številnih odličij in evropska prvakinja v judu v kategoriji do 78 kilogramov.

Kot športnica sem zamudila veliko predavanj in izpitov, ki sem jih potem opravljala v izrednih rokih. A študijsko gradivo je bilo povsod z menoj: na svetovnem prvenstvu, na grand slamu in drugih tekmovanjih na Japonskem, pa tudi v kitajskem Wuhanu, kjer sem bila na pripravah še jeseni pred izbruhom koronavirusa. V času epidemije se je za nas, športnike, svet skorajda ustavil. Trenirali smo v lastnih dnevni sobah in čakali, kaj bo. Vmes sem pa – diplomirala!

Kjer je volja, tam je pot

Marsikdo misli, da šport in študij nista združljiva. Pa kaj še! Z malo truda je vse mogoče. Kot športnica sem ves čas vedela, da se kariera športnika enkrat konča in da je izobrazba tisto, kar lahko odpre druga vrata. Časa za študij je bilo ob vseh tekmovanjih in treningih res malo, zato pa sem se naučila, kako se dobro organizirati in čas, pa če ga je še tako malo, dobro izkoristiti. Res je, da sem morala večino gradiva preštudirati sama, a hkrati so mi bili predavatelji vedno na voljo za pojasnila in odgovore na morebitna vprašanja. Kadar pa sem bila doma, sem res z veseljem šla v živo na predavanja, poklepetala s sošolci, opravila seminarske in druge naloge in hodila na izpite.

Najlepše je doseči svoje cilje

Seveda je takšno študijsko in športno življenje kdaj naporno. A ko v polni dvorani zadoni slovenska himna in ko solze kar same pritečejo po licu, veš, da je vredno! Tako je bilo, ko sem osvojila naslov evropske prvakinje. Ves dan sem bila tako zbrana, tako osredotočena na tekmo, da še po zmagi v finalu nisem dojela, kaj sem dosegla. Nato pa sem stala na stopničkah z zlato medaljo okoli vratu, ljudje v dvorani v Minsku pa so skupaj z mano poslušali himno Slovenije.

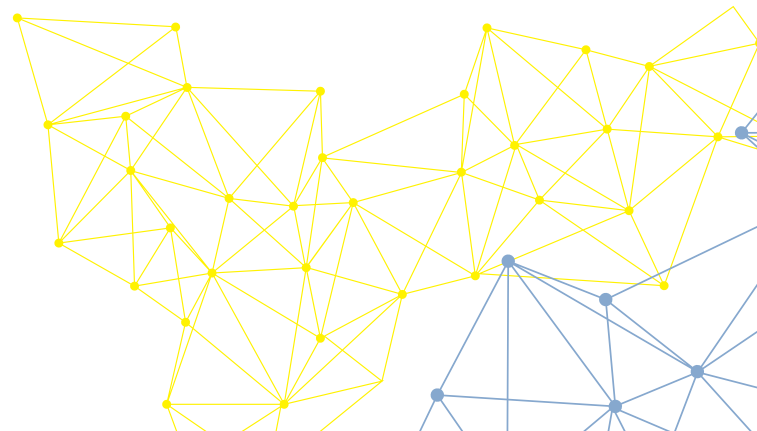
Časa za študij je bilo ob vseh tekmovanjih in treningih res malo, zato pa sem se naučila, kako se dobro organizirati in čas, pa če ga je še tako malo, dobro izkoristiti.

Ob diplomi solz nisem pričakovala, vedela pa sem, da bo za mano še en cilj, ki sem si ga zastavila. Opravila sem vse študijske obveznosti. Super je, da me je pri tem podpiralo vodstvo šole in da sem zaradi študija imela priložnost spoznati čudovite ljudi, ki so bili pomemben del mojega študija.

Prihodnost bo zanimiva

Čas, ki je zaznamoval tudi moj zaključek študija na Abituri, me je dodatno spodbujal, da sem o prihodnosti razmišljala še več, kot sem do tedaj. Bo moja športna kariera hitro končana ali bo trajala še več let? Tega ni bilo mogoče vedeti. Vedela pa sem, da mi bo pridobljeno znanje pomagalo pri izbiri prihodnjih poklicnih poti. Del mene bo verjetno vselej doma v športu, a s kakšnim trenerstvom ali čim podobnim se bom verjetno ukvarjala v prostem času. Kam bom usmerila profesionalno pot, še ne želim povedati. Ne zato, ker ne bi imela pojma o tem, temveč zato, ker me zanima veliko stvari in ker raziskujem dve ali tri možne smeri – tudi v povezavi z lastnim podjetništvom. Kamorkoli se bom usmerila – vem, da mi je študij na Abituri dal širino in razgledanost. Zato sem prepričana, da bom zase našla dejavnost, v kateri bom lahko uživala tako, kot uživam na tatamiju!

Opravila sem vse študijske obveznosti. Super je, da me je pri tem podpiralo vodstvo šole in da sem zaradi študija imela priložnost spoznati čudovite ljudi.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 12. oktobra 2020 na www.studiraj.si/blog/

ROBERT KEJŽAR

Izkušnje. Študij. Turizem.

Robert Kežar je zaposlen v podjetju Unitur, d. o. o., kot vodja hotelirstva na Rogli. Je član Izvršilnega odbora hotelirjev Slovenije, vodja prireditelj in protokolov tekem svetovnega pokala in prvenstva v deskanju na Rogli, predsednik Nogometnega kluba Zreče in član Komisije za gospodarstvo, turizem in kmetijstvo občine Zreče. Leta 2017 je diplomiral na Abituri, leta 2021 pa še na FKPV.

Pravijo, da sem v primerjavi z vrstniki že kot osnovnošolec kazal veliko mero samostojnosti in resnosti. Vzgoja dela svoje! Želel sem si dokazovanja, predvsem pa sem si želel hitro postati finančno neodvisen. Ko sem obiskoval srednjo gostinsko šolo, sem poleg rednega praktičnega pouka izkoristil vsak možen dan, vikend ali počitnice, da sem lahko delal v realnem gostinskem sektorju. Ne da bi se tega tedaj zares zavedal, sem v resnici že kot dijak gradil poslovno kariero. Danes vem, da sem si ustvarjal priložnosti.

Študirati zdaj? Seveda. In študij še nadaljevati!

Študiral sem na Abituri in nato nadaljeval študij na FKPV. Zdaj, ko mnogi dvomijo, kaj bo s turizmom in kako izbirati študij, naj kar povem, da če bi se odločal še enkrat, bi tudi zdaj, tudi v današnjih okoliščinah izbral enako pot. Morda bi se za študij le malo prej odločil. Navdušili so me profesorji z dolgoletnimi delovnimi izkušnjami v realnem gospodarstvu ali v državni upravi. Svoje znanje so na zanimiv način nesebično delili z nami. Če povem enostavno: vedeli so, kaj govorijo in so vso učno gradivo podkrepili s primeri iz prakse. To je tisto, kar naredi študij ob delu privlačen. V času študija sem srečal mnogo čudovitih ljudi, s katerimi smo danes prijatelji ali celo poslovni partnerji. Ob mislih na bogate študijske izkušnje človeka zamika, da bi študij še nadaljeval.

Moja kombinacija srednje gostinske šole in študija komerciale mi je omogočila, da sem znanje in delovne izkušnje iz gostinskega sektorja nadgradil s specifičnimi znanji iz razumevanja osnov ekonomije, uporabe informacijsko komunikacijske tehnologije in sistemov v poslovanju podjetja. Spoznaval sem ekonomske pojme, gospodarsko pravo, sisteme trženja, trženje na mednarodnih trgih in še marsikaj. Odkrival sem povezave logistike z vsemi poslovnimi funkcijami, spoznal finančno načrtovanje in načine financiranja podjetij. Usposobili so me za strokovno delo na področju nabavnega poslovanja, strategije podjetij in razvoja kompetenc zaposlenih. Študij priporočam vsem, ki se pri svojem delu srečujejo s prodajo na trgu, strankami ali vodijo skupino zaposlenih. Če ima človek vsaj malo interesa, s tem študijem pridobi res veliko uporabnega znanja, izmenja izkušnje s študenti iz drugih podjetij, predvsem pa osebno in strokovno napreduje. Znanje JE moč!

Sveže znanje mi je še kako pomagalo pri načrtovanju poslovnih odločitev.

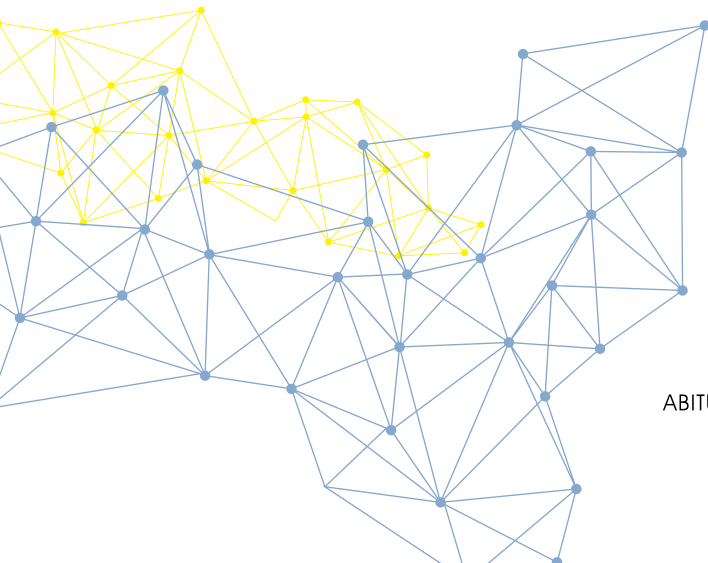
Prihodnost? Zeleni turizem. Z znanjem!

Znanje bo nujno tudi za razvoj turizma v prihodnje. Pričakovanja gostov, njihovi standardi in načini preživljanja počitnic se spreminjajo. V ospredju je vprašanje varnosti in zaupanje gostov. Zanimanje za zelene destinacije, ki so blizu doma in temeljijo na odgovornosti in trajnosti, je zdaj večje. In tu je naša prava priložnost, ki nas loči od ostalih.

Na poti do nove realnosti bomo oblikovali nove modele poslovanja in drugačno, avtentično in izkustveno turistično ponudbo. Naša prednost bodo turizem na podeželju, zelene namestitve v osrčju neokrnjene narave, obogatene s pristnimi zgodbami domačinov, in lokalna, domača hrana na krožniku. V ospredju bodo izkustvena in unikatna doživetja. Pomembno bo aktivno preživljanje prostega časa na prostem.

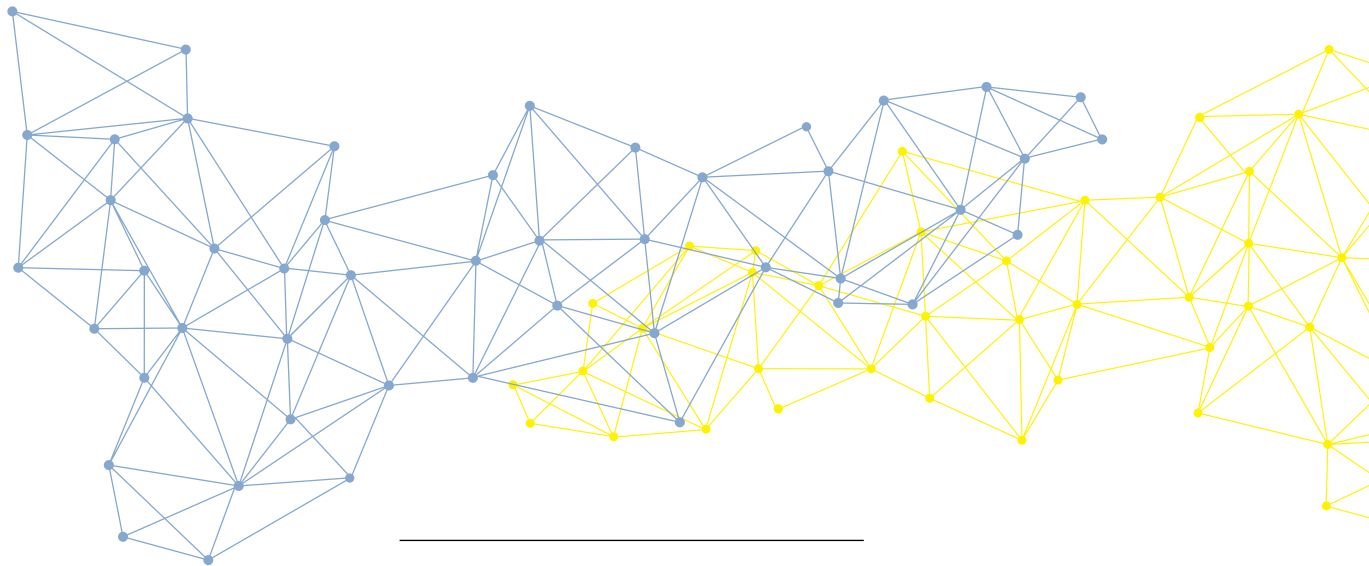
V skladu s tem tudi v našem podjetju snujemo ponudbo, usmerjeno v zdrav in aktiven slog ter trajnostni turizem. Krepimo povezovanje z lokalnimi ponudniki in sklepamo partnerstva na lokalnem in regijskem nivoju. Atraktivna Pot med krošnjami, ki je za mnoge nov odličen razlog za obisk Zreškega Pohorja, je rezultat pametnega partnerstva med tujim podjetjem, lokalno skupnostjo in našim podjetjem. Tudi sodelovati je treba znati.

Ob misli na bogate študijske izkušnje človeka zamika, da bi študij še nadaljeval!

Napredovati. V službi. V življenju. Športno!

Tudi v novih razmerah se najdejo priložnosti za napredovanje: pri študiju, pri delu v tako zaznamovani panogi, kot je turizem, in na drugih področjih življenja. Ko deluješ na več področjih, se učinki prepletajo. Že drugi mandat sem na primer predsednik Nogometnega kluba Zreče, čeprav nisem bil nikoli kaj več od osnovnošolskega nogometaša. V klub, v katerem trenira tudi moj sin, so me povabili kot domačina in kot vodjo srednjegorskega olimpijskega centra. Naša skupna želja je bila, da največji športni klub v občini finančno in organizacijsko okrepimo ter tako nadaljujemo 60-letno tradicijo nogometa v Zrečah. Kako so se pri tem prepletali vidiki mojega dela in študija? Prepričan sem, da ti šport da disciplino, vztrajnost in usmerjenost k cilju ter rezultatu. Izkušnje in znanje s področja študija pa so mi pomagale pri poslovnem vodenju kluba. Čas, ko sem začel voditi klub, je sovpadal s časom mojega študija. Sveže znanje mi je še kako pomagalo pri načrtovanju poslovnih odločitev. Ponosen sem, da je klub danes stabilen tretjeligaš, v katerem se kalijo mladi nadebudni nogometaši.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 3. maja 2021 na www.studiraj.si/blog/

DAMJANA ROJNIK

Varovanje esence življenja

Damjana Rojnik je inženirka varovanja in izvajalka dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Leta 2020 je diplomirala na Abituri in se nato odločila za nadaljevanje študija ob delu. Na Fakulteti za komercialne in poslovne vede študira Varnostni menedžment.

Kdo sem? Kako sebe razumem? Kakšen je moj stik z lastno življenjsko močjo? Ko to vem, sem v stiku z lastno esenco življenja. Zase vem, da jo varujem z radovednostjo in vztrajnostjo, s kreativnostjo in inovativnostjo ter z izostrenimi čuti in intuicijo. Od nekdaj me žene želja po odkrivanju novih področij in širjenju obzorij. Ta me je pripeljala na Abituro, kjer sem diplomirala in pridobila naziv inženirka varovanja. Ta me zdaj povezuje s Fakulteto za komercialne in poslovne vede, kjer nameravam svoje znanje še poglobiti.

Varnost in vrtnarjenje

Poklicno se ukvarjam z vrtnarjenjem. Kaj ima to z mojimi študijskimi izbirami? Varovanje sega na vsa področja življenja. V vrtnarski dejavnosti je varnost povezana s skrbjo za varno hrano in z varstvom rastlin v celotnem življenjskem ciklusu. A v vsaki gospodarski dejavnosti so pomembna tudi varovanja gospodarskih objektov, skrb za varnost pri razvozu blaga, skrb za ljudi, s katerimi se srečujemo pri svojem delu, in še marsikaj. Vsak dan je to vpeto v naše delovanje, včasih so nujne tudi intervencije. Pred časom sem – opremljena z boljšim znanjem in veščinami – preprečila vdor v domači rastlinjak in tako zaščitila naše premoženje. To so praktične koristi študija, v osnovi pa sem prepričana, da je dobro, da si smer izobraževanja izbiramo v skladu s svojim značajem.

Moj karakter je tak, da me po eni strani zelo privlači detektivsko delo, po drugi strani pa pomembnost celovite korporativne varnosti. Navdušujejo me področja, kot so upravljanje s človeškimi viri, varovanje ključnih informacij organizacije in upravljanje s tveganji.

Kako organizirati delovno in zasebno življenje, ko ob delu in družini še študiraš, je velik izziv. A tudi pri tem so mi pomagala znanja, ki smo jih pridobivali na predavanjih.

Vsakdanje življenje in študij

Sem mama štirih otrok. Kaj ima to z mojimi odločitvami za študij? Ne glede na to, kako živimo in kaj počnemo, nas doseganje zastavljenih ciljev nagradi z neverjetnim občutkom.

To, da sem v rednih rokih opravila vse obveznosti in lani študij zaključila z diplomsko nalogo, me je navdalo z občutkom, da zmorem, kar si zastavim, in me opremilo z motivacijo za nadaljevanje študija. Res je: kako organizirati delovno in zasebno življenje, ko ob delu in družini še študiraš, je velik izziv. A tudi pri tem so mi pomagala znanja, ki smo jih pridobivali na predavanjih. Hvaležna sem za vse, kar so nam dali predavatelji. Spodbudili so nas, da se bolje zavedamo sveta okoli sebe. Opreмили so nas z znanji in veščinami za boljše in lažje soočanje z življenjskimi izzivi.

Skrb za ljudi in – zase!

Ustrezna znanje in veščine nam zagotovo pomagajo, da smo lahko v različnih situacijah odzivnejši in da ravnamo pravilno. Tako poskrbimo za druge in zase. Želja, da lahko pomagam na pravi način, me je vodila tudi pri usposabljanju za prvega posredovalca pri nudenju prve pomoči. Opravila sem tečaj in izpit za oskrbo pri življenje ogrožajočih stanjih. Pridobljeno licenco prvega posredovalca obnavljam vsako leto.

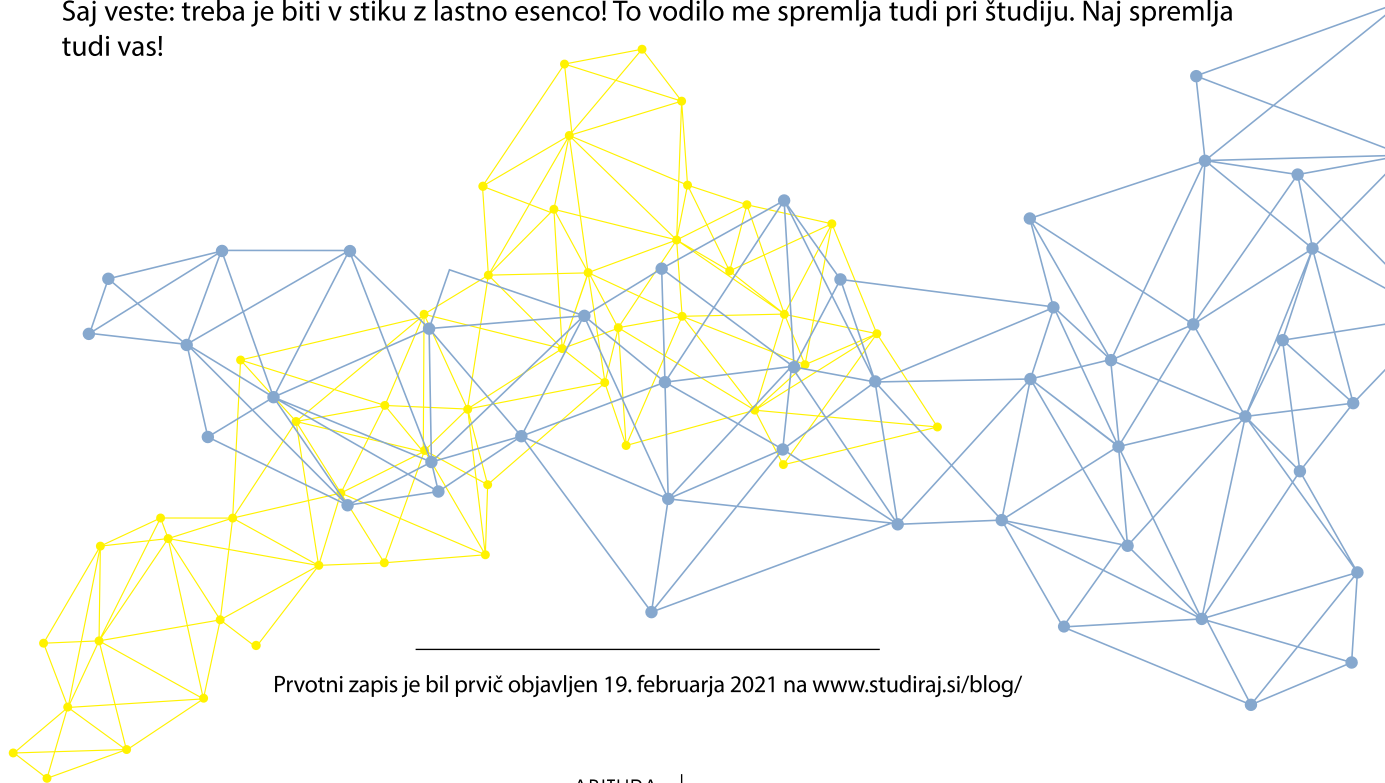
Želim si, da bi bila mreža prvih posredovalcev večja. Menim, da bi posredovalca, ki lahko ob življenjski nevarnosti sočloveka le tega pravilno oskrbi do prihoda strokovne zdravstvene ekipe, morala imeti vsaka organizacija. Vsak od nas se lahko znajde v situaciji, ko potrebuje pomoč in ko znanje drugih ljudi odloča o tem, ali bomo dočakali jutrišnji dan. Zato vsakomur priporočam, da obnavlja svoje znanje prve pomoči. Nikoli ne vemo, kdaj bomo sami odvisni od usposobljenosti neznanca ali kdaj bomo sami lahko drugemu rešili življenje.

Sem mama štirih otrok. Kaj ima to z mojimi odločitvami za študij? Ne glede na to, kako živimo in kaj počnemo, nas doseganje zastavljenih ciljev nagradi z neverjetnim občutkom!

Kondicija za življenje

Ko hočeš varovati sebe in bližnje ali ko hočeš skrbeti za varnost organizacij in zaposlenih, poleg znanja in veščin pomaga tudi ustrezna kondicija. Živim v stiku z naravo. Krepita me gojenje rastlin in življenje v Savinjski dolini. Naša družina živi po načelu Zdrav duh v zdravem telesu. V prostem času obiskujemo okoliške gore, ko imamo čas, pa z veseljem odkrivamo gore tudi drugod po Sloveniji. Značaj in želja po celoviti usposobljenosti za dela inženirke varovanja, ki bo po dokončanem študiju na Fakulteti za komercialne in poslovne vede diplomantka Varnostnega menedžmenta, pa me vsak dan spodbujata tudi v samostojno večkilometrsko hojo. Za kondicijo skrbim tudi s treningi v skupinah Krav Maga – učinkovitega sistema s široko paleto tehnik za samoobrambo in samozaščito, ki ohranja budne moje naravne reflekse.

Saj veste: treba je biti v stiku z lastno esenco! To vodilo me spremlja tudi pri študiju. Naj spremlja tudi vas!

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 19. februarja 2021 na www.studiraj.si/blog/

IVO REP

Za desetke v zrelih letih

Ivo Rep je diplomant smeri Komerčiala na FKPV in podžupan občine Medvode. Ko je v mladosti opustil študij ekonomije, se je leta 1980 zaposlil na Inštitutu Jožefa Stefana v Ljubljani, leta 1982 pa se je začela njegova bančna kariera, ki je trajala skoraj 35 let.

Izpit iz Računovodstva. Kontni plani, pravilna knjiženja, zapiranja kontov ... Skoraj vse življenje sem bil bančnik, a sem pomislil, da bo tole preveč zame. Strah naredi svoje. Predavatelj nam je namignil, da je Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije izdala knjižico, v kateri so dobro obrazložene računovodske operacije. Svetoval nam je, da jo lahko uporabimo kot pripomoček na izpitu. Nabavil sem to majhno knjižico, niti ne formata A5, debelo mogoče 2 cm in gosto popisano. In jo prebral. Večkrat. Nato sem pričel vanjo pisati opombe na način, da ne bi bile moteče pri izpitu, in jo vso sistematično polepil z barvnimi lepljivimi listki, da sem temo takoj našel. Na izpitu sem jo seveda uporabljal. Predavatelj jo je v mimohodu opazil in zaprosil, če jo lahko pogleda. Seveda. Bil je soavtor. Na knjižici se je videlo, da sem jo pošteno uporabljal pri učenju, in da je zato močno dopolnjena. Z nasmehom mi jo je vrnil in rekel: »Vidim, da ste se dobro pripravili!« Izpit iz računovodstva sem opravil z desetko. Jaz, desetka?! Da, bila je prva in ni bila zadnja!

Ko praksa šteje, a si na papirju še vedno le gimnazijski maturant

V študijske klopi sem sedel pri svojih 57 letih. Ko sem diplomiral, sem jih imel 59. Moj oče je bil pri teh letih že zdavnaj v penziji. Meni pa je diploma tudi v zrelih letih takoj ponudila nove možnosti zaposlitve na področju financ. Res je, službeno sem sicer zajadral drugam, a odločitve za študij na FKPV nisem nikoli, niti za hip obžaloval.

V moji mladosti je vsakdo lahko študiral. Do diplome pa jih je prišlo mnogo manj, kakor se jih je vpisalo. Tudi jaz sem bil med tistimi, ki smo se zaposlili brez dokončane študija. Takrat si se s splošno srednješolsko izobrazbo lahko zaposlil praktično povsod. Delovnih mest je bilo dovolj. Imel sem srečo in s svojim zvedavim značajem sem se poglobil v delo, ki sem ga opravljal, sledil novostim in bil ves čas v prednosti v poznavanju svojega dela in funkcioniranja organizacije, kjer sem bil zaposlen. Skoraj celotno delovno dobo sem bil zaposlen v bankah. Od vsega začetka sem ob rednem delu, kasneje pa prav neposredno, z zunanjimi izvajalci sodeloval pri analizah poslovnih procesov, uvajanju aplikativne podpore delovanju teh procesov, pripravi končnih produktov in obdelavah podatkov za potrebe delovanja in pripravljanja strategij poslovanja bank. Digitalizacijo poslovanja sem živel že pred 30 leti in jo profesionalno, kot trener, prenašal na mlajše generacije zaposlenih. Vedno in povsod.

Ves čas sem se ob delu izobraževal. Bil sem na mnogih seminarjih, delavnicah, okroglih mizah, ki so se izvajali pod okrilji velikih domačih družb ali multinacionalk, fakultet za ekonomijo, pravo, gradbeništvo ... A v osnovi sem bil teoretično še vedno gimnazijski maturant.

Ob menjavi delovnega mesta formalna izobrazba nikoli ni bila problematična, strokovne kompetence pa sem imel odlične. Saj sem si želel formalizirati svojo izobrazbo in sem zato ob delu že začel s študijem ekonomije, a sem malo študiral, veliko prekinjal in svoje načrte vsakokrat opustil za nekaj časa.

Potem pa sem ostal brez službe. Časi so se spremenili in tudi vse strokovne kompetence niso mogle nadomestiti manka formalne izobrazbe. Z novo motivacijo sem odkril FKPV in pri 57 letih ponovno sedel v študentske klopi.

Ko te skupnost in strokovne službe spodbujajo k dokončanju študija

Nor občutek! Na predavanja sem hodil z ljudmi, ki so bili ali malo mlajši od mene ali pa bi po letih lahko bili moji otroci. Bili smo skupina, v kateri leta niso bila pomembna, veliko pa je štel sodelovanje, odnos med ljudmi, komunikacija. Prav te človeške reči so tudi ena od pomembnih prednosti strokovnih služb FKPV. Mislim, da ga ni študenta, diplomanta FKPV, ki ne bi imel dobre besede o ljudeh na fakulteti! Vselej smo se lahko zanesli na pomoč! Na izpite smo se lahko odpravili na več koncev Slovenije, saj so študijski centri fakultete zelo strateško razporejeni. Za zamudnike so bili tu vselej tudi zgodnjejesenski roki na sedežu fakultete v Celju. Z lastnimi izkušnjami iskreno povem, da je celotno delovanje FKPV naravnano na potrebe študentov in na ustrezne spodbude za opravljanje obveznosti od začetka do zaključka študija. Diplomiral sem (že) pri 59 letih!

Bili smo skupina, v kateri leta niso bila pomembna, veliko pa je štel sodelovanje, odnos med ljudmi, komunikacija. Prav te človeške reči so tudi ena od pomembnih prednosti strokovnih služb FKPV.

Ko so za tabo desetletja dela, je študij še lepši!

Pri izbiri prave fakultete zase sem se poglobil predvsem v predmetnike in vsebine, ki mi jih bo ponudil študij. Seveda sem bil pozoren tudi na višino šolnine, a ta se v resnici ne razlikuje toliko, kolikor se razlikujejo možnosti obročnega plačevanja in še posebej to, kaj zares dobiš za plačano šolnino. Moje izkušnje s FKPV so tako pozitivne, da jo z veseljem priporočam vsakomur!

In z veseljem rečem tudi, da je strah pred študijem v zrelih letih odveč. V resnici se ga je lepo lotiti tudi z delovno dobo, ki je že prešla v zadnjo tretjino potrebne za upokojitev. Nekateri to morajo storiti, da obdržijo zaposlitev, drugi to storijo, da zaposlitev ponovno pridobijo, tretji imajo čas, da si izpolnijo kakšne stare zaobljube. Študij v zrelih letih je prijeten. Ljudje smo umirjeni. Vemo, da obvladamo tako vsakdanje življenje kot svoje področje dela. In kaj je lepšega, kot se zaplesti v pogovor s predavateljem o temi, ki je predmet študijskega programa, pa jo v praksi poznamo malce drugače, kot zveni v teoriji!

Diplomirati, pa četudi v zrelih letih, pomeni tudi okrepiti lastno samopodobo. Ko dosežeš cilj, si ponosen nase. Ta ponos je takšne vrste, da tudi okolje s tabo lažje in lepše živi. Odprejo se ti nova obzorja. Zaveš se, da so se možnosti izbire tega, kaj boš v življenju še počel, zelo povečale.

Sam bi se po diplomi lahko ponovno zaposlil na področju dela, ki sem ga opravljal vso delovno dobo. A me je življenje povabilo drugam. Danes sem podžupan Občine Medvode. Svoje delo opravljam samozavestno z novimi, širšimi in večjimi kompetencami, ki mi jih je dal tudi študij.

V študijske klopi sem sedel pri svojih 57 letih. Ko sem diplomiral, sem jih imel 59. Moj oče je bil pri teh letih že zdavnaj v penziji.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 14. februarja 2022 na www.studiraj.si/blog/

TINKARA FORTUNA

Vse, kar znamo, lahko združimo v podjetništvu

Tinkara Fortuna je članica slovite skupine Bepop, TV voditeljica, predavateljica, samostojna podjetnica in avtorica knjig za otroke. Po dveh diplomskih in enem podiplomskem študiju je ob delu in družini s tremi otroki pridobila še mednarodno licenco za SDI trenerko, v letu 2022 pa zaključila štiriletno izobraževanje za trenerko nevrolingvističnega programiranja.

Nekateri me poznajo po petju, drugi po delovanju v marketingu in prodaji, tretji po plesu in delu z otroki v plesni šoli, četrti kot TV voditeljico, predavateljico in trenerko. Po izobrazbi sem magistrica poslovnih ved. Psihologija prodaje, odnos med prodajniki in kupci, osebni tipi, prodajne veščine, komunikacija med zaposlenimi – to so teme, ki so me zanimale med študijem in v službi. Zdaj vsa znanja in veščine združujem v lastnem podjetju Planet Fortuna, predvsem pa sem hvaležna, da se lahko ukvarjam s projekti, ki so mi pisani na kožo in so moje poslanstvo.

Študirajte in sledite svojim sanjam in ciljem

Študirala sem ob redni službi in ob družini s tremi otroki. Ni bilo vedno lahko, a se je splačalo. Vsa znanja, pridobljena med študijem, zdaj povezujem z drugimi veščinami. Cenim, da je FKPV imela posluh za izredne študente in da so predavatelji znali upoštevati tudi širše znanje, ki ga vsaj nekateri študentje imajo zaradi delovnih izkušenj. Teorija brez prakse ni nič, dokončan študij pa je tudi pomemben. Zato pridobivajmo različna znanja in veščine, izpopolnjujmo se, hkrati pa – doštudirajmo!

Vem, da je včasih težko združevati službo in študij. A se da, če trdno stojimo za svojimi cilji. Študirajmo v prostem času, hkrati pa se z nadrejenimi in sodelavci tudi iskreno pogovarjamo o tem, kako usklajujemo obveznosti. Zlasti v velikih organizacijah je včasih res težko, a vedno obstajajo tudi druge poti. Na koncu koncev se z novimi znanji in veščinami lahko odločimo tudi za samostojno pot, kajne?

Študirajmo v prostem času, hkrati pa se z nadrejenimi in sodelavci tudi iskreno pogovarjamo o tem, kako usklajujemo obveznosti. Zlasti v velikih organizacijah je včasih res težko, a vedno obstajajo tudi druge poti.

Verjemite vase

Ob drugih obveznostih sem morala biti za doseganje svojih ciljev v službi in pri študiju dobro organizirana in motivirana. Danes, ko se ponovno podajam na pot predavateljstva in trenerstva in ko uporabljam znanja iz nevrolingvističnega programiranja, vem, da je pomembno tudi to, da nas nekdo bodri, da nam je vzor in da nam morda pomaga z metodami za hitrejše in učinkovitejše postavljanje in doseganje ciljev. To je po mojem mnenju bistvo dobrega »coacha«, ki bi prav prišel tudi marsikateremu študentu, ne samo poslovnežu.

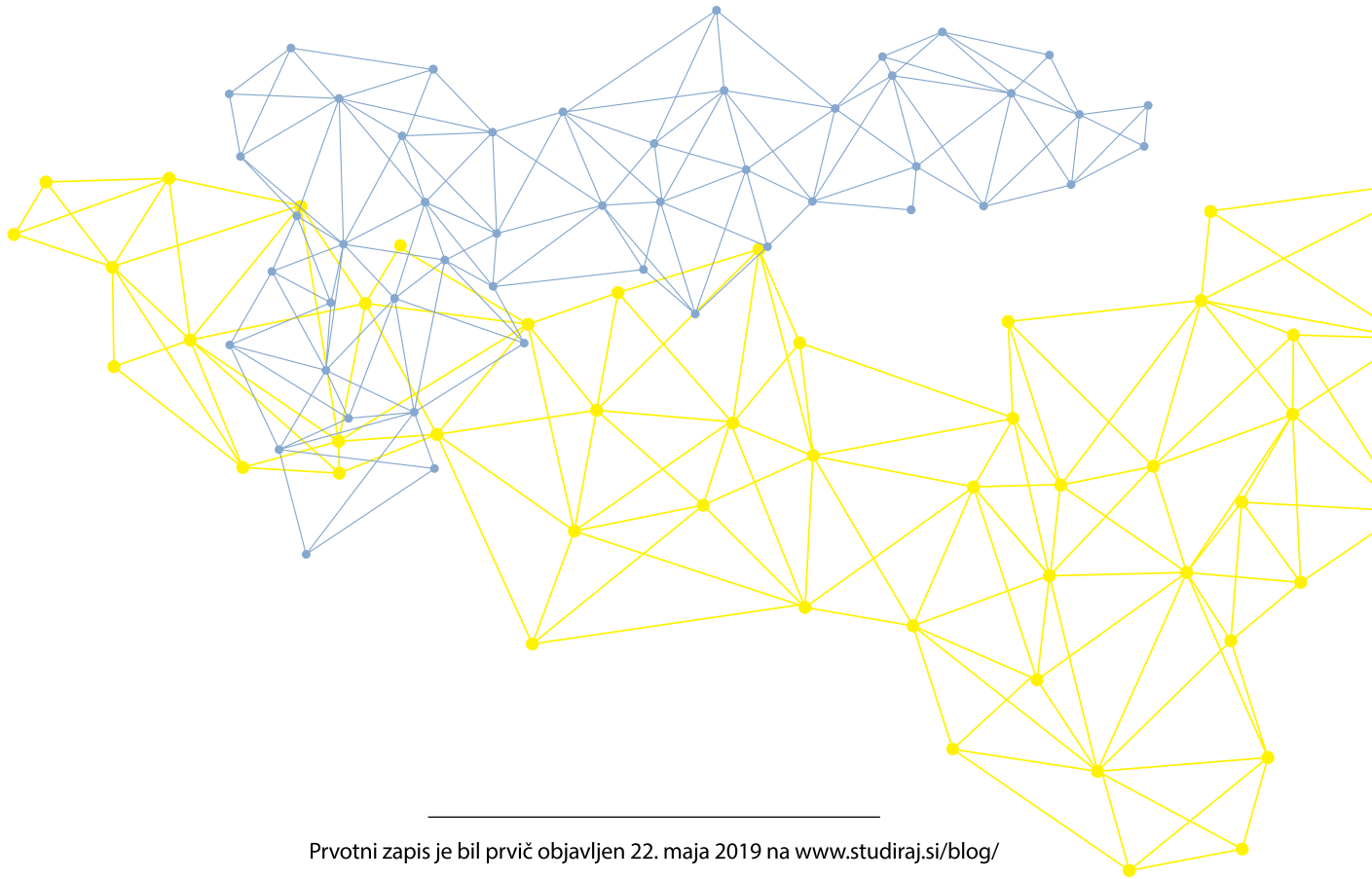
V Sloveniji še ne spodbujamo podjetniške miselnosti dovolj zgodaj – v osnovni in srednji šoli. Na visokošolski stopnji pa je razmišljanje o samostojni poti lahko prava smer. Po lastnih izkušnjah sodim, da je ob takih izbirah poleg znanja in prakse nujno imeti še vero vase. Ta ti da pogum, da dosežeš svoje cilje. Celó če se ti vmes zgodi, da ukinejo kakšno subvencijo za npr. ženske podjetnice, kot se je zgodilo meni. Ampak to je mogoče razumeti tudi kot še eno motivacijo, da pač poskrbiš sam za svoj posel.

Ne odlašajte z dokončanjem študija.

Preden sem odprla lastno podjetje, sem si po dvajset letih dela vzela pol leta kariernega premora, da sem prevetrila glavo. Tudi pri študiju sem imela malo pavze. Vse izpite prvega in drugega letnika podiplomskega študija sem opravila v dobrem letu, potem pa je trajalo kar 5 let, da sem dokončala tudi magistrsko nalogo. Res je, da sem vmes imela še dve porodniški, a tovrstnih pavz študentom ne priporočam. Dokončajte študij, pavzirali boste raje potem, ko bo dovolj izkušenj in ko bodo druge okoliščine take, da si boste lahko vzeli čas za premislek.

Tale zapis berete, ker ste kot jaz v mreži ljudi, ki verjamemo, da si s študijem in lastnimi izbirami sami ustvarjamo nove priložnosti. Dajte si priložnost. Ustvarite si temelje zanjo. Študirajte. In prakticirajte, kar znate!

Dokončajte študij, pavzirali boste raje potem, ko bo dovolj izkušenj in ko bodo druge okoliščine take, da si boste lahko vzeli čas za premislek.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 22. maja 2019 na www.studiraj.si/blog/

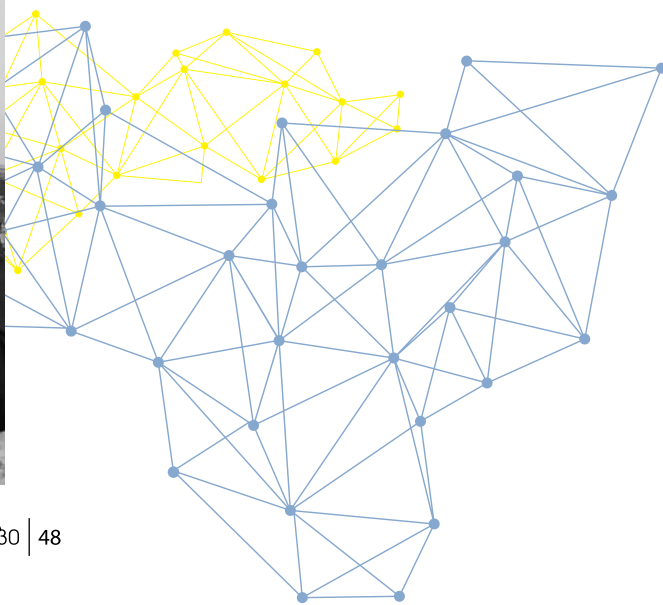

DUŠAN UTROŠA

Z znanjem in vztrajnostjo do zmag

Dušan Utroša, študent Varnostnega menedž-
menta na FKPV, je višji podčastnik na Centru
vojaških šol Slovenske vojske in gasilski
regijski poveljnik Pomurja – največje gasilske
regije v državi.

Prave stvari in odločitve vedno pridejo ob pravem času. Prvo informacijo o FKPV sem dobil slučajno – med pogovorom na vojaški misiji v tujini od sodelavca, ki je bil ob delu tudi študent. Ogledal sem si predmetnik in ugotovil, da so mi teme zelo blizu, saj se z njimi nenehno srečujem tako pri svojem poklicnem delu kot pri prostovoljnih aktivnostih. Čeprav so za mano že tri diplome oziroma zaključne naloge, sem se odločil in vpisal na študij Varnostnega menedžmenta.

Znanje potrebuješ, da si zaupaš

Študiram ob delu in ob vseh obveznostih, povezanih s svojim prostovoljnim udejstvovanjem. Že 25 let sem zaposlen v Slovenski vojski, kjer sem bil med drugim višji enotovni podčastnik v različnih enotah, v okviru vojaških misij mentor Kosovskih varnostnih sil in glavni podčastnik dveh kontingentov Slovenske vojske na misiji KFOR na Kosovu. V okviru zveze NATO sem na Hrvaški vojaški akademiji dr. Franjo Tuđman pridobil najvišjo podčastniško izobrazbo. Že več kot trideset let sem aktiven tudi v prostovoljnem gasilstvu. Sem predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Črenšovci, gasilski regijski poveljnik za Pomurje in član poveljstva Gasilske zveze Slovenije.

Izzivi pri mojem delu so vselej povezani z vodenjem, poveljevanjem in delom z ljudmi in to na področjih, kjer lahko neupoštevanje predpisov, neusposobljenost, malomarnost in neustrezno vedenje posameznika ogrozi varnost skupine, organizacije in celo države. Nikoli mi ni vseeno, ko odhajamo na intervencijo. Izkušnje in znanje so nujna, da si zaupaš, da veš, kako ravnati, in da se lahko odločaš v trenutku. Tanka je linija med junakom in bedakom. Ločnico okrepi – znanje.

Študij, ki sem ga izbral, je po mojem mnenju pisan na kožo vsem, ki delajo v sistemu nacionalne varnosti v Republiki Sloveniji, tako na obrambnem in varnostnem področju kot v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Vodje morajo imeti pokončno hrbtenico. Čast in strokovnost morata imeti večjo težo kot formalna moč funkcije.

Čast in strokovnost sta pomembnejša od funkcije

Varnost in mir nista samoumevna. Na to nas opozarjajo vojne, naravne in druge nesreče, migracije, terorizem, podnebne spremembe, kriminal, kibernetški napadi, propad korporacij in nenazadnje epidemije. Prav te izzive, nevarnosti moramo odgovorni prepoznati in na njih strokovno, hitro ter usklajeno odgovoriti. Za to pa potrebujemo širok spekter znanja in zavedanje o pomenu sodelovanja med različnimi institucijami. A tudi institucije smo predvsem ljudje, ki ravnamo strokovno in etično. Vodje morajo imeti pokončno hrbtenico. Čast in strokovnost morata imeti večjo težo kot formalna moč funkcije. Ko si vodja, lahko druge uspešno vodiš le z zgledom. Le tako lahko vojak, gasilec ali občan dejansko pomaga ljudem.

Na področjih, na katerih delujem, ni večjega zadovoljstva, kot je uspešno izvedena pomoč. To vem iz izkušenj. Pred leti sem iz ledeno mrzle vode rešil človeka, ki je med vožnjo zaradi epileptičnega napada zapeljal v ribnik. V okviru vojaških misij sem bil vpet v aktivnosti, ki so krepile mir, varnost in stabilnost. To me navdaja z zavedanjem, da, tako v vsakdanjem življenju (na primer že med vožnjo po cestah) ali v politično nemirnem svetu, nič ni samoumevno. Izkušnje in znanje še povečujejo moje zavedanje o lastni odgovornosti, o odgovornosti vodij in nenazadnje o odgovornosti vsakega posameznika. Na vseh ravneh zagotavljanja varnosti.

Ko doštudiram, poiščem nov izziv

Izobražen in usposobljen kader je temelj vsake organizacije. Tega sem se zavedal tudi tedaj, ko sem bil napoten na različna karierna izobraževanja, specialnosti in druga funkcionalna usposabljanja. Ne samo, da sem pri tem pridobil nova znanja, ampak sem upravičil tudi zaupanje nadrejenih, ki so me na ta izobraževanja poslali. Hvaležen sem Slovenski vojski za možnosti izobraževanj doma in v tujini. Prav tako sem hvaležen gasilski organizaciji za možnost, da sem po opravljanju različnih funkcij, vodenju številnih projektov in intervencij lahko opravil tečaj za visokega gasilskega častnika in pridobil najvišji čin v gasilski organizacij v Sloveniji.

A še tako imenitna izobraževanja in izkušnje niso osnova za to, da bi spali na lovorikah. Brez razmišljanja o tem, kje smo, kam gremo in kaj želimo doseči, lahko prehitro pozabimo na prihodnost. Prav zato sem se odločil za nadaljevanje študija. Resda malce pozno, a vendarle! Včasih pomislim, da bi to lahko storil že prej, po drugi strani pa je vse bilo tako, kot je pač moralo biti. Deloval sem tako, da je bilo prav za družino, službo in splošno družbeno dobro. Ko končam študij, bom z dosedanjimi izkušnjami in novimi znanji poiskal nov izziv, kjer bom lahko doprinesel k razvoju organizacije, v kateri sem oziroma bom zaposlen.

Lepo je, ko štejejo nova dejanja

Kjer je volja, je tudi pot. Ta je lažja, če imamo podporo v družini, službi in prijateljih. Ko sem se vpisal, sem vedel, da bo za to treba najti dodaten čas, čeprav prostega časa praktično nimam. Vse obveznosti usklajujem tako, da je moja družina čim manj prikrajšana. Veliko mi pomeni, da smo potovali po svetu in bili skupaj na različnih družinskih aktivnostih. Z ženo si vzameva tudi čas za kolesarjenje, ogled dobrih filmov in druženje s prijatelji. S primernim odnosom in dejanji vsaj malo nadoknadim svojo odsotnost.

Pri študiju me je med drugim navdušilo tudi to, da kar FKPV oglašuje, to tudi zares izvede. Tudi tu štejejo dejanja, ne le obljube, ki jih imamo vsi polna ušesa. Še posebej je to pomembno v času, ko nenormalno postaja normalno. V času, ko so ogroženi medsebojni odnosi in vrednote, je še pomembneje, da nas v prihodnost vodijo znanje, sodelovanje in preseganje razlik med nami.

Izkušnje in znanje so nujna, da si zaupaš, da veš, kako ravnati, in da se lahko odločaš v trenutku. Tanka je linija med junakom in bedakom. Ločnico okrepi – znanje!

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 7. junija 2021 na www.studiraj.si/blog/

LIDIJA MLINARIČ

Kakšno darilo je študij? Najlepše!

Lidija Mlinarič, diplomantka smeri Komerčiala, magistrska študentka smeri Poslovne vede II na FKPV.

Junija sem uspešno zaključila prvo stopnjo študija. Nepopisno lepa izkušnja! Avgusta sem imela rojstni dan. Poln presenečenj. Zdaj sem vpisana na drugo stopnjo študija. Ker sem si to tako zelo želela! In ker imam moža, ki mi pomaga izpolnjevati velike želje.

Kala, torta in šolnina

Rojstni dan sem preživela v bolnišnici. Ko me je obiskal mož, je s seboj prinesel kalo, mojo najljubšo rožo, in torto z belo čokolado, ki jo imam najraje od vseh sladkih reči. Že to je bilo dovolj lepo presenečenje. A v rokah je imel tudi pismo. V njem je bil darilni bon s plačano celotno šolnino za študij Poslovnih ved na magistrski ravni. Kar verjeti nisem mogla, da mi je mož izpolnil željo, ki se je meni zaradi več okoliščin zdela letos še neuresničljiva. Med študijem sem postala mamica, po desetih letih sem zamenjala službo, iz Ljubljane sem se preselila na obalo. Čeprav sem si želela študij nadaljevati, se je zdelo vsega preveč, da bi se že kar takoj vpisala na naslednjo stopnjo. A ker imam moža, ki me dejansko sliši in ne samo posluša, in ki se mu zdi naložba v moje znanje pravo darilo, sem zdaj podiplomska študentka Poslovnih ved.

Otrok, kitara in delo z ljudmi

Zaposlena sem v IT podjetju. Ukvarjam se s projekti, povezanimi s sistemom CRM – torej z učinkovitim upravljanjem s strankami. Čeprav gre za IT rešitve, ves čas vem, da gre za ljudi. Ti so najpomembnejši. Po duši sem prodajalka in res imam rada delo z ljudmi. Zato sem na prvi stopnji izbrala študij komerciale, FKPV pa zato, ker so ga priporočali znanci, ki so že imeli izkušnje s to fakulteto. Študentje smo bili med seboj zelo različni. Veliko smo se naučili tudi drug od drugega, predvsem pa smo postali med seboj prijatelji. Tudi sošolci so me spodbujali, naj s študijem nadaljujem. Jaz pa sem v tem času postala mama mali princeski. Razmišljala sem, da sem žena, sestra, hčerka, prijateljica, sodelavka, gospodinja in strastna ljubiteljica rock glasbe, ki ima rada čas za knjigo, film, kavo in igranje na svojo črno kitaro. V življenju me najbolj veseli navihanost male, komaj leto in pol stare hčerke, iskren objem in čas, ki ga preživimo s svojimi najdražjimi. Ob vsem tem pa je bila želja po nadaljevanju študija res močna. Bo že še prišel čas, sem si mislila. In zdaj je že tu!

Želje, čas in organiziranost

Že na prvi stopnji študija sem si res zelo želela dokončati izobraževanje. Za mano so bile pretekle slabe študijske izkušnje. Res pa je, da so bile takrat drugačne okoliščine in da sem jaz tedaj imela neka druga leta in nek drug način razmišljanja. Zdaj sem imela pravo podporo svojih ljudi. Znala sem se tudi bolje organizirati in kakovostno preživeti čas z družino – kljub službi in študiju. Pri tem so mi koristila tudi znanja, ki sem jih pridobivala kot zaposlena študentka. Na začetku so me posebej privlačila predavanja na temo kadrovanja, ljudi, kulture podjetja. Zdaj se pogosto spomnim predavanj o organiziranju in vodenju projektov. Zaradi znanj, ki sem jih pridobila, in izkušenj, ki jih prinašajo službene obveznosti, zdaj res vem, da brez dobre organizacije ni dobrih projektov. Velja tudi za zasebno življenje.

Tudi sošolci so me spodbujali, naj s študijem nadaljujem.

Jaz pa sem v tem času postala mama mali princeski.

Razmišljala sem, da sem žena, sestra, hčerka, prijateljica, sodelavka.

Nepredvidljivost in lepota majhnih ciljev

V življenju si sicer ne postavljam ciljev za pet let vnaprej. Življenje je nepredvidljivo. Rajši si zastavim več manjših ciljev, ki jih zmorem doseči. Za zdaj si želim, da bi imeli ljudje malo več časa zase in za prijetne klepete. In želim si uspešno končati prvi letnik Poslovnih ved. Priznam: ponosna sem nase. Turbulenten čas je za mano. A vem, da brez novih izzivov ni napredka. Tudi zato vsakomur priporočam nadaljevanje izobraževanja! To je najboljšo, kar lahko podarite sebi ali nekemu, ki vam veliko pomeni.

Priznam: ponosna sem nase. Turbulenten čas je za mano.
A vem, da brez novih izzivov ni napredka. Tudi zato vsakomur
priporočam nadaljevanje izobraževanja!

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 7. junija 2021 na www.studiraj.si/blog/

ALEŠ LUKMAN

Zagovor doktorata prek video klica

Dr. Aleš Lukman se je leta 1991 zaposlil kot monter telekomunikacij. Ob delu je opravil srednješolsko izobraževanje za elektrotehnika, leta 1999 pa je postal inženir telekomunikacij. Visokošolsko izobraževanje je nadaljeval na FKPV. Leta 2012 je pridobil naziv diplomirani ekonomist, leta 2015 pa je postal magister poslovnih ved. Leta 2021 je na FKPV zagovarjal doktorsko disertacijo.

To, da zagovor doktorske disertacije zaradi pandemije Covid-19 opravljaš prek ekrana in elektronskih povezav, je kar normalno, kajne? Če si povrh vsega še strokovnjak za telekomunikacije, z optičnim priključkom v hiši in petimi dobrimi računalniki doma, bi lahko bilo celo nadvse običajno. Pa ni nujno tako. In si spet bogatejši za kako izkušnjo.

Ja, doktoriral sem. Prek video klica na telefonu. Kljub vsej opremi in vsem preverjanjem sem zagovor opravil prek telefona. Moj osebni službeni računalnik je 10 minut pred zagovorom pričel posodabljati varnostne nastavitve, ostali člani družine (lastniki tistih ostalih računalnikov) pa so bili zunaj na sprehodu, da bo ja dovolj miru med tem pomembnim dejanjem. Konec dober, vse dobro. Telefon je bil moj zaveznik. Telekomunikacije so še vedno moje prvo področje delovanja.

Ali sem vedel v mladosti?

Ne. Ob koncu poklicnega šolanja sem si pri 17 letih želel le službe in samostojnosti. Če zdaj pogledam nazaj, vem, da sem bil v resničnem delovnem okolju predvsem – prestrašen. Vem pa tudi, da so mi vcepili prepričanje v trdo delo in da so rezultati dela kmalu obrodili sadove. Bil sem učinkovit in zaželen »mulc«, ki je v ekipi dobro delal in poskrbel tudi za kake bonitete. Kmalu mi je postalo jasno, da je izobraževanje zelo pomembna smer k napredovanju. Morda nisem bil ambiciozen, sem pa bil vselej usmerjen k izboljševanju in napredovanju.

Ko danes gledam »mulce«, bi jim najraje svetoval, da naj čim prej začnejo delati. Le tako imaš pravi stik z resničnostjo. Tako dobre kot slabe izkušnje te izoblikujejo in te usmerijo na zate pravo pot. V življenju je treba sprejeti zelo veliko odločitev in sprejemamo jih na podlagi izkušenj. Zato je dobro, če izkušnje začneš nabirati čim prej. Več ko je izkušenj, boljše so odločitve. Mene so šele izkušnje usmerile v nadaljnje šolanje in potem še nadaljnje in na koncu do doktorata.

Mene so šele izkušnje usmerile v nadaljnje šolanje in potem še nadaljnje in na koncu do doktorata.

Ali sem se šolal načrtno?

Hm. Prvi vpis za nadaljevanje šolanja na dodiplomskem študiju na FKPV je bil splet okoliščin. Fakulteta je bila blizu mojega delovnega mesta v Celju. Ko sem tehtal prednosti in potreben vložek energije za študij, sem na službenem izobraževanju takratnemu predpostavljenemu omenil, da razmišljam o izobraževanju. Čez nekaj dni sem po elektronski pošti dobil pogodbo za izobraževanje ob delu. Prinesti sem moral samo potrdilo o vpisu in podpisati pogodbo. Poti nazaj ni bilo. Tehtaš in razmišljaš, nato rečeš JA in ... se vpišeš!

Potem spoznaš: zmorem, okoliščine to dopuščajo in izkušnje s prvim izobraževanjem na FKPV so odlične! Ko premagaš prvo stopnjo, se pojavi notranja motivacija. Izobraževanje v okviru doktorskega študija je bila najboljša naložba v mojo osebnostno rast. Ne dvomim, da bo to vodilo tudi v nove rezultate pri delu.

Ali je bilo težko?

Moje izobraževanje po zaključku poklicnega izobraževanja za monterja telekomunikacijskih omrežij je potekalo ob delu. Od srednješolskega do doktorskega izobraževanja ob delu sem rasel v družinskega in ustvarjalnega človeka. Če pogledam nazaj, so najtežje dobe povezane z motivacijo. V mlajših letih je bila motivacija vsepovsod drugje kot pri učenju.

V drugi polovici tridesetih let je bilo izobraževanje zahtevno zaradi usklajevanja vseh ostalih aktivnosti v življenju. Družina, gradnja doma, delo, ohranjanje prijateljskih vezi in še študij? Ja, mislim, da sem tedaj tudi sebi dokazal, da se vse to da uskladiti.

Z vidika samega študija se mi je zdel magistrski študij najzahtevnejši, a mi je s pridobljenimi izkušnjami pomagal tudi v okviru delovnih obveznosti. Prepletanje teorije in prakse je na FKPV res očitno.

Temelj doktorskega študija pa zdaj, ko sem ga opravil, vidim predvsem v izmenjavi stališč strokovnjakov z različnih področij, ki se nadgrajuje s poglobljenimi pogledi bodočih znanstvenikov. Zares bogata izkušnja.

Ja, vsaka nadaljnja odločitev za študij na višji stopnji je zahtevna in povezana s tehtanjem vložka in koristi. To tehtanje postane še izrazitejše, ko študiraš ekonomijo, saj postajaš strokovnjak tudi za takšne presoje. A bolj kot zahtevnost naj izpostavim – zorenje. Zame je bil najbolj navdihujoč doktorski študij. Z njim osebno rasteš. Ni čudno, da se po tej stopnji sprosti največ emocij. Tudi kakšna solza.

Ali bo kaj drugače?

Ostajam na področju telekomunikacij. To je tehnično področje, ki ga zares poznam. Samozavest v branži izhaja iz mojih preteklih izkušenj in izobraževanja. Hitre spremembe so vir nenehnih izzivov. To, da imam zdaj doktorski naziv, ne bo povzročilo velikih sprememb v delovnem okolju. Moje izobraževalne izkušnje pa bodo vir tega, da bom sodelavce spodbujal k napredovanju. Redno spremljam njihova izobraževanja in se trudim, da bi jim čim bolj približal možnosti, ki se jim z izobraževanjem odpirajo.

Z veseljem ostajam v dosedanji službi. Rad pohvalim ekipo najboljših sodelavcev, ki mi je bila pri izobraževanju vedno v veliko podporo. Če pogledam svoje celotno izobraževanje ob delu, sem pol finančnih obveznosti pokrili sam, pol pa mi jih je delodajalec. To sem vselej cenil in se trudil, da naložbo v svoje znanje vračam z zvestobo in učinkovitostjo. Tudi če pogledam z vidika svojih vložkov, vem, da je naložba v izobraževanje najboljša naložba. Še posebej, če pridobljeno znanje tudi uporabiš.

Zame je bil najbolj navdihujoč doktorski študij. Z njim osebno rasteš. Ni čudno, da se po tej stopnji sprosti največ emocij. Tudi kakšna solza.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 18. maja 2021 na www.studiraj.si/blog/

MAYA FLIS

Mavrica vsega, kar imam rada

Maya Flis je diplomirana organizatorica turizma in magistrica poslovnih ved – program Komerciala. Zaposlena je kot pomočnica direktorja v podjetju Sirekar. Je tudi dolgotletna aktivna članica humanitarnega Leo kluba Mavrica Celje.

Sem Maya in prva ključna beseda mojega vsakdanjega življenja je – pizza! Pizza gor, pizza dol, ponedeljek, sreda, najraje pa čez vikend. Moja krvna skupina so verjetno pelati. Drugi ključ zame je radovednost, ki me vodi po Sloveniji in sega tudi čez meje. Rada se igram ultra navdušeno turistko, ki z ljubeznijo do zgodovine obiskuje galerije in muzeje ter seveda restavracije. Moj temeljni ključ pa je narava. Rada imam dolge sprehode. Stalno se potikam po izletih. Vsako leto obiščem krasno bistro hči, Sočo, da si oči in dušo spočijem.

Ob vsem, kar imam rada, je moja življenjska opora joga. No, še posebej me podpira v križu. Predvidevam, da ga bom potrebovala, ko se bom lahko vrnila na delavnice oblikovanja gline (enkrat v prihodnosti si želim imeti lastno peč za žganje keramike). Verjamem, da so vse te karakterne lastnosti, navade, želje in druge malenkosti vplivale tudi na to, da sem napredovala v službi in ob tem uspešno opravila magisterij.

Od srednješolskih želja do doseženega cilja

Spomnim se, da smo imeli v tretjem letniku srednje šole en dan, namenjen razmisleku za prihodnost. Na eni od tovrstnih delavnic smo dobili vprašalnik, povezan s cilji za prihodnost in z željami za nadaljnje izobraževanje ter zaposlitev. Stara sem bila 17 let in moj cilj je bil dokončati magistrski študij. No, ta cilj sem dosegla! In še zdaj mi gre na jok, ko to pišem, res.

Za dodiplomski študij sem izbrala smer Turizem in modul Menedžment prireditiv. Znanje mi je prišlo še kako prav pri organizaciji dogodkov našega dobrodelnega kluba Mavrica. Pri oglaševanju naših dogodkov in kluba pa sem se lahko zanesla na znanja s področja komerciale – smeri, na kateri sem nadaljevala magistrski študij. Med študijem sem ves čas tudi delala in nikoli mi ni bilo zares hudo, ker ni bilo prostega časa. Res je: zadnjega pol leta je bilo izjemno naporno. Prezela sem delo pomočnice direktorja in se vsega, kar to delo terja, učila tako rekoč od začetka, ob tem pa zaključevala magistrsko nalogo. Ko sem jo z odliko zagovarjala, je to odtehtalo ves napor, fizično in psihično utrujenost in kdaj pa kdaj tudi solze.

Poznati drugega po imenu. Nasmehnuti se. Spregovoriti. Srečati se. Smejati se od srca kar tako. To so pomembne reči!

Prežemata me ponos in hvaležnost profesorjem za znanje, zaposlenim v referatu za pomoč in podporo, ter obema mentoricama, ki sta se skupaj z mano poglobili v tematiko moje diplomske in magistrske naloge. Na Fakulteti za komercialne in poslovne vede res nisem bila le vpisna številka. Bila sem Maya. Tu nas mnogo profesorjev pozna po imenih, kar je dodatna motivacija za aktivno sodelovanje na predavanjih.

(Na)smeH in življenje brez predsodkov

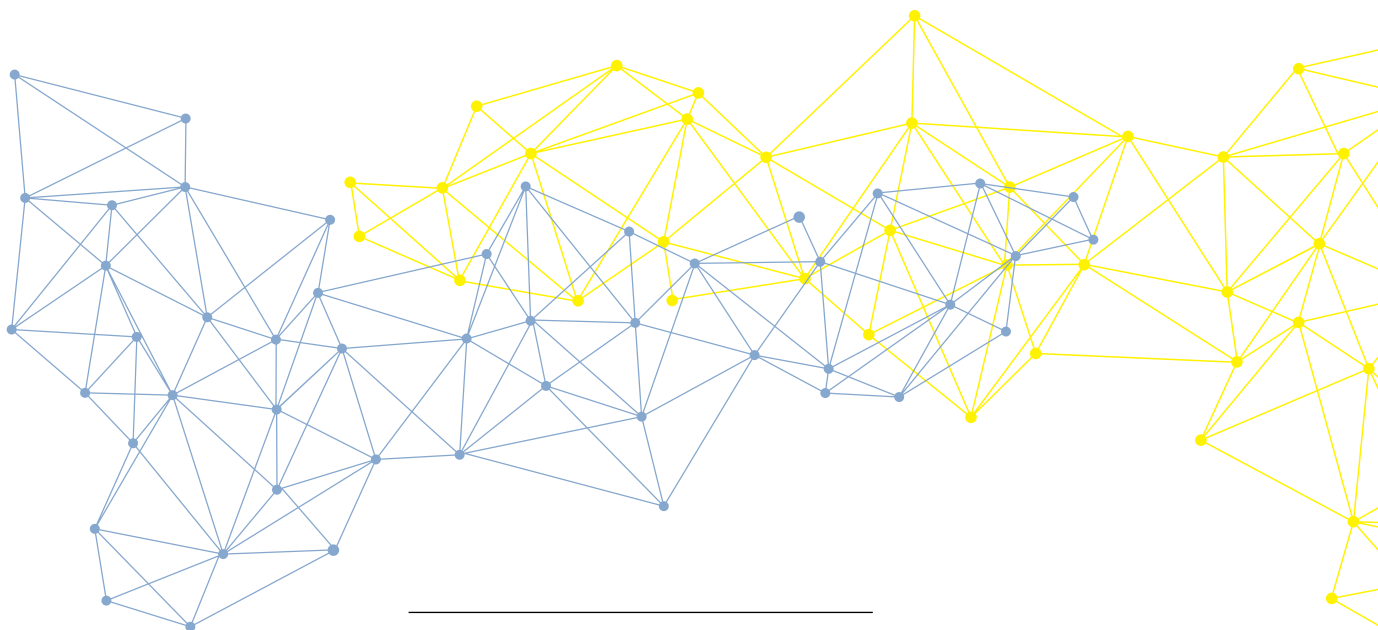
Poznati drugega po imenu. Nasmehniti se. Spregovoriti. Srečati se. Smejati se od srca kar tako. To so pomembne reči. V svoji magistrski nalogi sem se ukvarjala z vplivom odhoda Velike Britanije na doživljanje kulturnega šoka. Če malo zanemarim vse resne vidike raziskovane tematike, pomislim, da smo pogosto v kulturnem šoku že takrat, ko nas v naravnem okolju skorajda vsak mimoidoči pozdravi, nam nameni pogled ali nasmeh. V mestu nasmeh in pogled redkokdo vrne. Še največkrat to storijo starejši ljudje. Kot da smo v naravi lažje človek človeku, v vsakdanjem mestnem okolju pa kot da vsi naši predsodki – naučeni in iz okolja pridobljeni – močnejše delujejo. To opažam tudi pri svojem sodelovanju v akcijah dobrodelnega kluba Mavrica, ki jih pogosto snujemo z domom za brezdomce. Koliko vzvišenosti do brezdomnih nosimo ljudje s seboj, čeprav ne poznamo njihovih zgodb. Kolikokrat bi bil dovolj že pogled in nasmeh, da bi bilo komu lepše. Podobno velja za osamljene starejše ljudi. Kolikokrat bi jim lahko bilo lažje že, če bi mladi in neučakani znali preusmeriti pogled od ekranov v oči soljudi.

Otroštvo. Sreča. Pomoč.

Upam, da prihodnje generacije zaradi teh naših ekranov in zaradi razmer, v katerih živimo, ne bodo (p)ostale asocialne. Zanje in za vse nas si želim, da bi imeli več notranjega miru. Želim si, da bi se soočali s čim manj stresa, ki ga povzročajo pričakovanja bližnjih in šola in nato služba. Želim si, da bi otroci zares imeli otroštvo in da bi vsi mi znali biti drug drugemu v pomoč.

Ko imam kaj prostega časa, ga z veseljem namenim aktivnostim našega kluba za lepše trenutke ljudi, ki potrebujejo pomoč. V klubu Mavrica sem našla super ekipo. Pridobila sem mnogo znanja in srečala veliko čudovitih oseb. Objem in nasmeh sreče ter hvaležnosti je tisto, kar me napolni. Naj to polni tudi vaše življenje!

Dobili smo vprašalnik, povezan s cilji za prihodnost in z željami za nadaljnje izobraževanje ter zaposlitev. Stara sem bila 17 let in moj cilj je bil dokončati magistrski študij. No, ta cilj sem dosegla!

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 1. decembra 2021 na www.studiraj.si/blog/

MARJAN PUNGARTNIK

Zaupati in slediti srcu. Kamorkoli.

Marjan Pungartnik, doma iz Vitanja, je v ZDA že v času študija opravljal različna dela. Po diplomi je delal kot varuh v vrtcu in pritegnil pozornost družine, pri kateri je zdaj zaposlen kot asistent, ki med drugim skrbi za organizacijsko in finančno urejenost gospodinjstva. V prostem času je tudi prostovoljec pri programih NYC Cares.

Že 14 let živim v New Yorku. Da imam urejen svoj ameriški status je vsaj malo prispevalo tudi to, da sem leta 2014 diplomiral na Abituri. Pri tem ni bilo tako bistveno, da sem po izobrazbi ekonomist, ampak to, da sem se v diplomu ukvarjal z vrstami in načini pridobivanja vize v Sloveniji in Ameriki.

V ZDA sem prišel že v času študija. Čeprav takrat to še ni bilo običajno, so mi na Abituri na različne načine pomagali, da sem lahko študiral na daljavo. Ko sem enkrat na leto prišel nazaj v Slovenijo, pa so mi omogočili, da sem opravljal izpite tudi v individualnih rokih. Ko se je približal čas za pisanje diplome, se mi je zgodilo, da sem bil v ZDA v resnici ilegalno. Ker se nisem prijavil pravočasno za zeleno karto, sem se znašel pred velikim izzivom: kako ostati v New Yorku, mestu, ki je zame res najbolj pravo. No, ta izziv se je na praktični ravni iztekel tako, da sem se poročil z ameriško državljanjo, zraven pa sem za diplomsko nalogo raziskal vse birokratske zahteve in poti za ureditev vize oziroma svojega statusa v Ameriki.

Služba pred odhodom v tujino

Ko slišim, da kdo sanja o življenju kje drugje kot v Sloveniji, imam vselej dva hitra nasveta. Najpomembnejši nasvet je, naj si službo na tujem najde prej, kot se tja zares preseli. To vse olajša. Življenje je potem preprosto varnejše. Najiskrenejši nasvet pa je, da je treba vedno zaupati lastnim instinktom in slediti srcu in sanjam! Ko si nekaj zares želiš tako močno, da si za to pripravljen zapustiti domače okolje, lahko premagaš najrazličnejše ovire.

Šolanje te pri tem lahko podpre. Meni je študij dal več samozavesti in kar nekaj znanj, ki jih sicer ne bi usvojil. Izobrazba ti zagotovo razširi obzorja in zavedanje samega sebe. Omogoča ti prepoznati priložnosti in pomaga odpreti marsikatera vrata. Na nekaterih področjih pač ni mogoče delovati brez ustreznih kvalifikacij in specializacij, hkrati pa osebno res močno verjamem, da ko si nekaj zares želiš, lahko s trudom in delom dosežeš vsak cilj, ki si ga postaviš. In uresničiš svoje sanje. Jaz sem jih.

Rad bi še študiral, čeprav še višja izobrazba ne bi spremenila mojega življenjskega standarda.

Dobro življenje in drugi izkazi

Živim, kjer sem si želel, in delam, kar me veseli in izpolnjuje. Seveda sem se po diplomi še učil in verjetno se še bom. V ZDA sem pridobil diplomu GED, ki je primerljiva s slovensko srednjo šolo, in več certifikatov, ki potrjujejo moje znanje angleščine. Rad bi še študiral, čeprav še višja izobrazba ne bi spremenila mojega življenjskega standarda. Imam dobro službo in plačo. A ko bo čas, se bom skoraj zagotovo vpisal še na en visokošolski študij. V Sloveniji. Ne samo zato, ker je šolanje v moji rodni državi cenejše, temveč tudi zato, ker iz izkušenj vem, da imamo res odličen študijski sistem.

Lastnosti, ki povsod pomagajo

Vem, da bi mi pri morebitnem nadaljnjem študiju pomagale tiste lastnosti, ki so mi pomagale tudi pri pridobitvi dela v ZDA: delovne navade, vztrajnost, odkritost, doslednost in dobra volja. Marsikaj od tega nas seveda naučijo tudi študijska leta. Zase vem, da sem imel s temi lastnostmi v Ameriki več možnosti za uspeh. Sicer pa verjamem, da je življenje lahko lepo tam, kjer si takšnega narediš, in to je lahko kjerkoli. Zame je New York ves svet v enem mestu. Življenjski stil in tempo tega mesta, ki mu ni nobeno drugo podobno, mi zelo ustrezata.

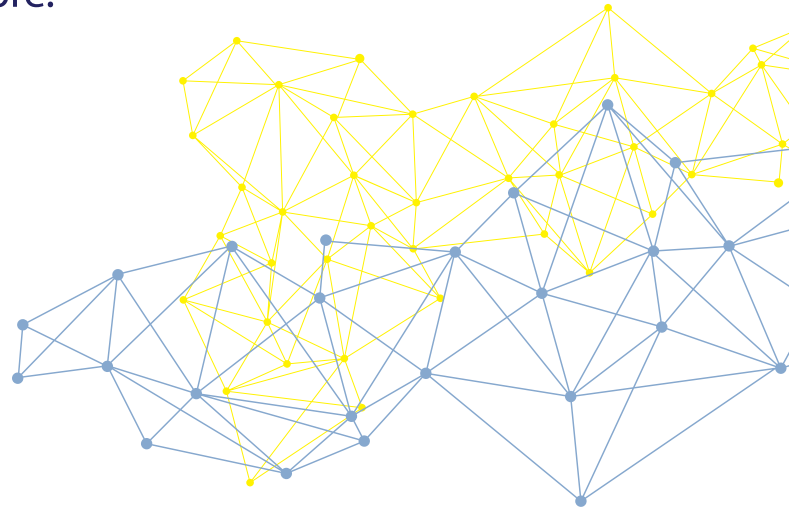
Slovenija – moj dom

Včasih, ko pridem domov v Slovenijo, me kdo vpraša, kje je življenje boljše. Tako Slovenija kot ZDA imata svoje prednosti in slabosti. Zame je New York pravo okolje, je pa Slovenija od nekdanj in za vedno moj prvi dom. Vsako leto se vrnem za nekaj časa, saj imam tu čudovite prijatelje in družino. Vsakič znova opazim razlike med tu in tam, ki pa so posledica različnih kultur, navad in običajev. Verjeli ali ne – vsakič znova v Sloveniji opazim dobro srčnost ljudi.

Vsak je svoje sreče kovač

Moje delo v New Yorku in moje življenjsko okolje v več kot osem milijonskem mestu sta v skladu z mojo največjo strastjo: potovanji, spoznavanjem različnih kultur, hrane, običajev in s tem, da mi veliko pomeni, da lahko osebnostno rastem. Nisem suženj denarja in najprej poskrbim za to, da sem srečen v svoji koži in zadovoljen s svojimi delodajalci. Rad se izobražujem in premikam meje svojih sposobnosti. Z izkušnjami rastem, si odpiram nova vrata in ob tem napredujem tudi finančno. Ko me je česa strah, se po najboljših močeh poskušam s tem spopasti. Če se problemov ne da rešiti, pa jih z lahkoto pustim za sabo in se zagledam naprej v prihodnost. Sam sem svoje sreče kovač – kakor so to tudi vsi drugi.

Ko si nekaj zares želiš tako močno, da si za to pripravljen zapustiti domače okolje, lahko premagaš najrazličnejše ovire. Šolanje te pri tem lahko podpre.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 30. oktobra 2020 na www.studiraj.si/blog/

NIKA IN ANA MICHELLE STIPIČ

V vsem tako različni, pa na istem faksu!

Ana Michelle in Nika Stipič sta uspešni in vsaka na svoj način podjetni sestri. Ana Michelle je direktorica podjetja Kinezika s sedežem v Celju, Nika, ki živi na Portugalskem, je ustanoviteljica lastnih blagovnih znamk s področja kozmetike. Obe sta diplomirali na Fakulteti za komercialne in poslovne vede.

Sva sestri. Ena je disciplinirana, druga avanturistična. Ena ima rada red, rutino, preciznost, druga vselej raziskuje kaj novega. Iz istega gnezda sva, na isti faks sva hodili (a vsaka na svojo smer) in ko so naju povabili, da vam kaj poveva o naju, sva se za tole podvojeno pisanje morali dogovoriti čez pol Evrope. Ena živi na Portugalskem, v kraju deskanja na valovih, druga v Celju. Tako različni sva kot noč in dan, kot smučišča in Atlantski ocean, ampak danes sva obe podjetni in druga na drugo ponosni. In raje kot vsaka o sebi vam poveva kaj druga o drugi.

Zakaj sva obe študirali v Celju na FKPV?

Ne, nisva se tako dogovorili in nisva ena drugi predlagali študija na isti fakulteti. Sva se pa zdaj odločili, da bova raje kot vsaka o sebi govorili druga o drugi. No, kako je že bilo?

Nika o Ani Michelle:

Sestra je bila smučarka. Že pri šestnajstih se je kvalificirala v žensko slovensko alpsko smučarsko reprezentanco. Po gimnaziji (seveda: športna smer) je šla lepo študirat v Ljubljano – kineziologijo na fakulteto za šport in nato na Univerzo na Primorskem. A se je zgodilo to, česar je športnike najbolj strah: poškodovala se je in po mnogih operacijah začela praktično z vsem na novo. Zaradi rehabilitacije se je vrnila v Celje in se tu kmalu vpisala na ekonomijo na FKPV, hkrati pa je začela postopoma sodelovati z družinskim podjetjem. Ker je lahko študirala in delala hkrati, je hitro poskrbela za svojo novo karierno pot.

Ana Michelle o Niki:

Nika je bila sicer talent za šport, ampak je ni zares prevzel. Plesala je, igrala na prečno flavto in druge instrumente ter se preizkušala v igranju na gledaliških odrih. Že takoj po osnovni šoli je hotela v svet – za začetek na umetniško gimnazijo v Ljubljani. Starša nista bila navdušena, pa je opravila ekonomsko gimnazijo v Celju in se nato po spogledovanju s Fakulteto za dizajn v zadnjem hipu odločila za študij turizma v Portorožu. Končala ga je pa v Celju na FKPV! Verjetno zato, da je lahko ob študiju poskrbela še za vse svoje druge interese. V času študija je Nika izkoristila tudi vse možnosti za Erasmus prakso v tujini – najprej na Tenerifih, kasneje v Portu. Portugalska jo je tako pritegnila, da danes živi tam.

Kakšni študentki sva bili?

Ana Michelle o Niki:

Prepričana sem, da je bila moja sestra vestna študentka, a z ravno toliko vložka, kot je potrebno. Raje kot v formalno izobraževanje je Nika čas, energijo in nenazadnje tudi denar vlagala v neklasične oblike izobraževanja in v pridobivanje različnih spretnosti in veščin.

Nika o Ani Michelle:

Sploh ne dvomim, da je bila moja sestra vzor vsakemu študentu! Vedno je strateško in natančno načrtovala tako učenje kot tudi razporejanje prostega časa oziroma drugih aktivnosti. Ničesar ni prepustila naključju, kar se je seveda obrestovalo – ne samo v njenih rezultatih, ampak tudi v poglobljenem razumevanju praktično vsega. Mislim, da je zelo razgledana in inteligentna in danes učinkovito uporablja pridobljeno znanje tudi v praksi.

Po čem se spomniva študija?

FKPV nobeni od naju ni bil prva izbira, ga pa vsakomur, ki išče pravo fakulteto zase, zelo priporočava!

Ana Michelle:

Podjetnost imam privzgojeno in praktično usmerjene študijske vsebine, učno snov, ki je temeljila na dejanskih situacijah v podjetjih, sem lahko povezovala z domačimi razmerami. Praktično usmerjen študij službeno delo precej olajša, z novim znanjem pa lahko marsikaj izboljšam tudi v delovnem okolju. Profesorji in ostali sodelavci so bili bolj kot kjerkoli drugje dostopni, odzivni in življenjski. To je zelo pomembno, da lažje usklajuješ službene in študijske obveznosti, predvsem pa, da z veseljem obiskuješ predavanja in vpijaš znanje s pozitivno naravnostjo.

FKPV nobeni od naju ni bil prva izbira, ga pa vsakomur, ki išče pravo fakulteto zase, zelo priporočava!

Nika:

Študij turizma sem začela na Primorskem, a sem kmalu začutila potrebo po samostojni podjetniški karieri. Začela sem iskati fakulteto, s katero bi lahko kombinirala lastne interese s študijem, in našla – FKPV. Premik z ene na drugo fakulteto se je izkazal za pravo odločitev. Ob študiju v Celju sem lahko opravljala delo, ki me je zanimalo, in kasneje dobila priložnosti, ki so bile prave zame. Zaposleni so bili vedno zelo prijazni. Študente so obravnavali kot posameznike in ne le številke. Imam same lepe spomine!

Kaj danes počneva?

Ker živiva 2684 kilometrov narazen, je pa vseeno bolje, da to poveva vsaka zase, kajne?

Ana Michelle:

Živim in delam v Celju v lastnem podjetju. Slovimo po tem, da hitro širimo svojo ponudbo. Stranke razveseljujemo z inovativnimi kozmetičnimi izdelki, pri katerih kakovost ni nikoli vprašljiva. Širimo prodajno mrežo tako doma kot v tujini, v času covid 19 pa smo se zaradi potreb orientirali na razkužila. Moje delo pa je veliko več kot to. Pri nas namreč razvijamo in proizvajamo kozmetične izdelke ter prehranska dopolnila za druge blagovne znamke za različne slovenske, v glavnem pa za tuje naročnike. V zadnjem času odlično sodelujemo tudi s sestro Niko, ki je nedavno predstavila povsem novo lastno blagovno znamko Sun Shy. Njene izdelke mi v Celju razvijamo in proizvajamo, ona pa jih trži – za zdaj na Portugalskem, a zagotovo kmalu tudi še kje drugje, kjer je dovolj surferske subkulture.

Profesorji in ostali sodelavci na fakulteti so bili bolj kot kjerkoli drugje dostopni, odzivni in življenjski. To je zelo pomembno, da lažje usklajuješ službene in študijske obveznosti, predvsem pa, da z veseljem obiskuješ predavanja in vpijaš znanje s pozitivno naravnostjo.

Nika:

Res je! Poleti 2020 sem končno lansirala lastno blagovno znamko, ki se je porodila zaradi mojega življenjskega sloga na Portugalskem, zdaj pa jo povezujem tudi s Slovenijo. Zaščitno sredstvo za kožo v biorazgradljivi embalaži, ki je neobičajna za tovrsten produkt, je prvi izdelek med mnogimi, ki jih imam v mislih. Moja znamka je povezana s surferskim mestecem Peniche, v katerem živim. Tu sem po selitvah sem in tja pristala zaradi svojega življenjskega sloga. Rada imam naravo, predvsem ocean, zato tukaj tudi črpam ideje in lažje živim v skladu s seboj. Odkar sem prišla na Portugalsko, sem sicer počela že marsikaj. Leta 2017 sem bila del projekta, v okviru katerega smo odprli odgovorno trgovino z vegansko restavracijo. To je bila zame odskočna deska. Omogočila mi je povezave v poslovnem svetu, saj si kot tujec v novi državi moraš najprej zgraditi svojo mrežo. Kmalu za tem sem dobila ponudbo za vodenje večje restavracije v Lizboni, a sem se takrat postopoma že usmerjala v kozmetiko. Vedela sem, da želim sodelovati z družinskim podjetjem, vendar v svojem okolju. In zdaj imam svoj Sun Shy. Ker se vse več poslovnih poti prestavlja na splet, mislim, da bo tudi moje delo vse bolj spletno.

A bi lahko zamenjali bivališči?

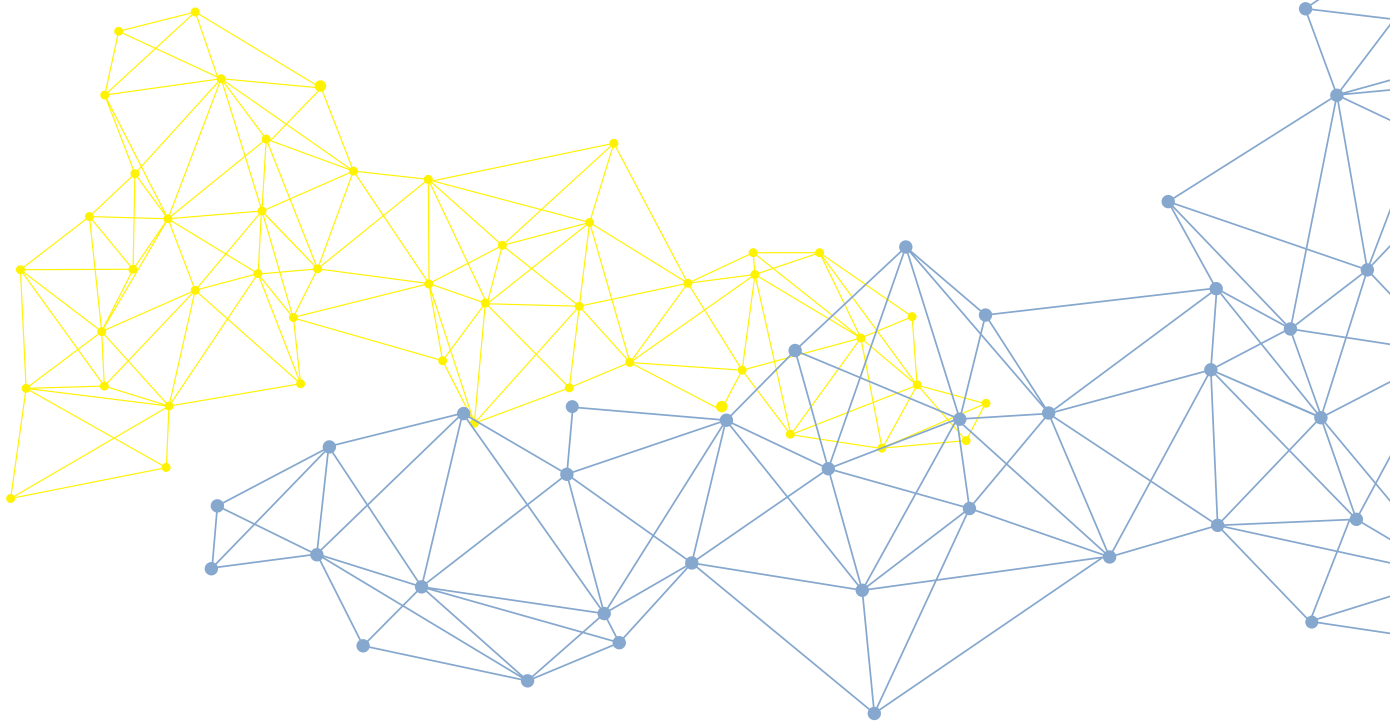
Ana Michelle o Niki:

Nika se je na Portugalskem zelo našla. Bolj sproščen življenjski slog, bližina oceana in možnost jahanja valov – to je Niki pisano na kožo. Mislim, da jo osrečuje tudi odprtost ljudi. V takšnem okolju lahko lažje uresničuje svoje poslovne ideje. Tujina je Nikina domovina. Kjer se meša več kultur, lahko širi obzorja. Ne vem, ali bo ostala na Portugalskem, skoraj zagotovo pa bo za zmeraj ostala v tujini. Naj svet ostane povezan, da obiskovanje ne bo težava.

Praktično usmerjen študij službeno delo precej olajša,
z novim znanjem pa lahko marsikaj izboljšam
tudi v delovnem okolju.

Nika o Ani Michelle:

Glede na to, da je Ana Michelle zelo dobra športnica, bi na Portugalskem zagotovo uživala v vseh adrenalinskih športih, ki nam jih omogoča ocean, kot so surfanje, jadranje, kajtanje ... in pa v dolgih, praznih kolesarskih cestah, ki se vijejo skozi gozdove, hribe, klife in imajo vedno čudovite razglede. Ampak ker je moja sestra tudi zelo učinkovito bitje, mislim, da ne bi prenesla portugalske ležernosti. Tukaj vse funkcionira počasi. Nimamo veliko jutranjih ljudi, dan pa se za večino ljudi zaključi v polnočnih urah. To je čisto obratno od njenega življenjskega sloga. Zato bova kar ostali, kjer sva: zelo različni, vsaka v zase pravem okolju in seveda – sestri!

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 15. septembra 2020 na www.studiraj.si/blog/

JEAN NIKOLIČ

Želja: pomagati!

Jean Nikolič je izvršni in odgovorni urednik časopisa Kralji ulice in študent programa Organizator socialne mreže na Abituri.

11 let že delam z marginaliziranimi skupinami. Ne znam pojasniti, zakaj. Verjetno je to pač v človeku – da imaš socialni čut. Morda je k temu prispevala vzgoja v otroških letih. Morda pa je bila odločilna mladost v Ljubljani, ko sem se soočal z drugačno epidemijo, kot jo spremljamo danes. Cela generacija mladih se je vdajala odvisnosti od heroina in kokaina. Prijatelji in prijateljice so umirali, postajali brezdumni, prehajali v kriminal. Želel sem pomagati ...

Zdaj sem inventar društva Kralji ulice. Mnogi nas poznajo po časopisu s tem imenom, ki ga ustvarjajo in prodajajo brezdumni, vendar v njem poleg brezdomstva obravnavamo tudi druge teme: duševno zdravje, prestopništvo, družinsko in odnosno problematiko, zaposlovanje, službe pomoči itd. Časopis vidimo kot sredstvo za samopomoč, saj je njegov prvotni cilj bolj aktivna in družbeno sprejemljiva udeležba te skrite in najbolj socialno izključene populacije v javnem življenju. Prek cestnega časopisa ozaveščamo širšo javnost in promoviramo družbeno delovanje na tem področju. Ne gojimo utopičnih pričakovanj po takojšnji rešitvi težav, povezanih z brezdomske problematiko, niti ne mislimo, da lahko na hitro spremenimo način življenja brezdumnih. Branje Kraljev ulice je po mojem mnenju priporočljivo za vsakogar, odsvetujem pa ga tistim, ki ne prenesejo pogleda v ogledalo naše družbe.

Kralji ulice dodajajo moč tam, kjer jo brezdumni potrebujejo

Kralji ulice niso samo časopis. Društvo izvaja tudi tri verificirane socialnovarstvene programe: imamo dnevni center s terenskim delom za brezdomme, nudimo nastanitveno podporo za brezdomme in se ukvarjamo s preprečevanjem deložacij in krepitvijo moči za ohranjanje obstoječih nastanitev. Izvajamo tudi programe, kot so Univerza pod zvezdami, Slišanje glasov, Brezdomme ture, Nevid(e)na Ljubljana, Zadruga Stara roba, nova raba in razne športne aktivnosti. Naši cilji in naloge so zmanjševanje osebne, socialne, ekonomske in pravne škode ter dodajanje moči brezdumnim. Uporabnike sprejemamo takšne, kakršni so, in izhajamo iz njihovih potreb in želja. Moč dodajamo tam, kjer sami izražajo potrebo po tem.

Pri socialni problematiki študij brez prakse res ne zadošča

V društvu omogočamo tudi prakso številnim študentom in študentkam Fakultete za socialno delo in Socialne pedagogike. Osebnostno se lahko večkrat na lastne oči prepričam, kako jim izkušnja dela na prvi frontni črti koristi. Ob praksi študentje lažje spoznajo, kakšno delo jim odgovarja in na katerem strokovnem področju želijo delati po končanem študiju. To je v socialnem varstvu izredno pomembno. Sam pa sem študent Abiture. Študiram v programu Organizator socialne mreže.

Moj cilj je jasen. Po končanem študiju želim na Socialni zbornici opraviti izpit za strokovnega delavca v socialnem varstvu. Trenutno imam opravljen izpit za strokovnega sodelavca, za kar zadostuje gimnazijska izobrazba. Študij verjetno ne bo vplival na mojo zaposlitev. Bo pa diploma moje osebno zadoščenje.

Ko sem iskal pravi program zase, ki bi ustrezal tudi pogojem za želeno in priznano raven strokovnosti in bi ga lahko opravljal ob delu, sem na spletu našel Abituro. Ne le, da je bila ta šola med prvimi s programom za organizatorja socialne mreže, ta program je v času mojega vpisovanja ponujala tudi po najboljši ceni. Priznam, da je bil to ključni razlog za izbor. Ko izbiraš študij, ki ga boš plačal sam, je cena pač pomembna.

Ne le, da je bila ta šola med prvimi s programom za organizatorja socialne mreže, ta program je v času mojega vpisovanja ponujala tudi po najboljši ceni. Ko izbiraš študij, ki ga boš plačal sam, je cena pač pomembna.

Za bolj pošteno družbo

Pri vsakdanjem delu me zadovoljuje, da lahko komu individualno pomagam. Včasih se počutim kot gasilec. Živimo v svetu, v katerem dobrine niso pošteno razdeljene. Želim si živeti v družbi, ki bi prav vsem omogočala lažji dostop do družbenih virov. Kjer bi lahko s poštenim delom pošteno zaslužil in se mirno upokojil. Kjer ne bi bilo več prekarcev, revnih starostnikov, brezdomnih, invalidov z nizkimi prejemki ... Seznam je zelo dolg. Z njim se trudimo nevladniki, združeni v mrežo EAPN Slovenija. Ta je del evropske mreže za boj proti revščini, katere koordinator sem.

Osebno se ne počutim revnega. Nimam veliko, a več ne rabim. Ne počutim se niti izključenega, se pa sem ter tja sam izključim iz dogajanja okoli sebe, in sicer zato, ker mi smer, v katero gre naša družba, ni prav nič všeč. A del nje sem. In pomagam, kakor znam, in kjer lahko. Mislim, da mi program Organizator socialne mreže daje znanje, da lahko to počnem bolje.

Ob praksi študentje lažje spoznajo, kakšno delo jim odgovarja in na katerem strokovnem področju želijo delati po končanem študiju. To je v socialnem varstvu izredno pomembno.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 21. januarja 2022 na www.studiraj.si/blog/

KATJA MOČIVNIK

Odraščala sem v gostišču. Študirala bom na Abituri.

Katja Močivnik, leta 2021 maturantka Srednje šole za gostinstvo in turizem Celje, in zdaj študentka Velnesa na Abituri, je hči družine, ki skrbi za dobro počutje gostov v domačem gostišču.

Vse me zanima, marsikaj me veseli. Kako naj se s toliko interesi odločim za smer študija? Doma imamo gostišče. Naj grem študirat takoj po srednji šoli ali naj leto ali dve namenim delu in se nato odločim za študij? Naj se usmerim v umetnost, ki me zanima, in grem bivat daleč od doma? Taka vprašanja so bila »kriva, da sem kot dijakinja že v tretjem letniku temeljito proučevala ponudbo študija. Ko sem proučila vse pluse in minuse, sem se ob koncu četrtega letnika Srednje šole za gostinstvo in turizem Celje in sredi maturitetnih obveznosti odločila: vpisala se bom na Abituro!

Izbiram, kar me veseli in ob čemer lahko bivam doma

Na odločitev je najbolj vplivala moja skrita želja, da bi se ob delu v domačem gostišču uveljavila kot osebna trenerka v fitnesu, ki se spozna tudi na zdravo prehrano, vse to pa povezuje s potmi do dobrega počutja. Študirala bom Velnes!

Zdaj, ko to vem, se morda zdi logično in lahko, a verjemite mi, da odločitev ni bila tako preprosta. Večkrat sem pomislila na umetniško akademijo, saj zelo rada ustvarjam. A če bi izbrala kaj takega, bi ali bivala izven domačega okolja ali pa bi mi vožnje vzele preveč časa. Najpomembneje je, da dijakinja, dijak izbere, kar ga veseli, a če ga veseli več reči, naj ne pozabi, ali bo lahko uskladil stroške, delo, študij in še vsa ta veselja, sem si mislila. Še vedno me malo bremeni tudi misel, ali naj študij res nadaljujem takoj zdaj ali naj se za nekaj časa posvetim predvsem gostišču, v katerem sem v resnici odraščala.

Izbiram to, kar je povezano s turizmom in dosedanjimi izkušnjami

Kakorkoli: živim s turizmom. Ne samo zato, ker imamo doma gostišče, ki pogosto terja delo vseh družinskih članov, ampak tudi zato, ker so med mojimi najlepšimi spomini tudi družinska potovanja in bivanja v hotelih ali gostiščih, ki so bila zaradi velnes možnosti običajno več kot »le« gostišče. Tudi naše je tako.

Kombinirati delo s šolanjem je bilo včasih tudi zares zahtevno in ja, seveda se je zgodilo, da sem imela v šoli kdaj tudi težave.

V vasi Okroglice pod pobočji Lisce in Lovrenca imamo Gostišče Močivnik, kjer ponujamo pet lepih sob z lastno kopalnico. Pozimi gostom omogočamo smučanje na dveh smučiščih, sicer pa pripravljamo pogostitve z različnimi dobrotami in domačim kruhom. Sanjam, da bo vse to slej ko prej dopolnila kakšna velnes ponudba. Na enomesečni izmenjavi prek programa Erasmus + sem še kot dijakinja izkusila tisto pravo finsko savno. Mislim, da se moje povezave s turizmom, lepe izkušnje in osebni interesi pri meni lepo povežejo v izbiro Velnesa kot prave študijske smeri zame.

Med domom in potmi v neznano izbiram – oboje!

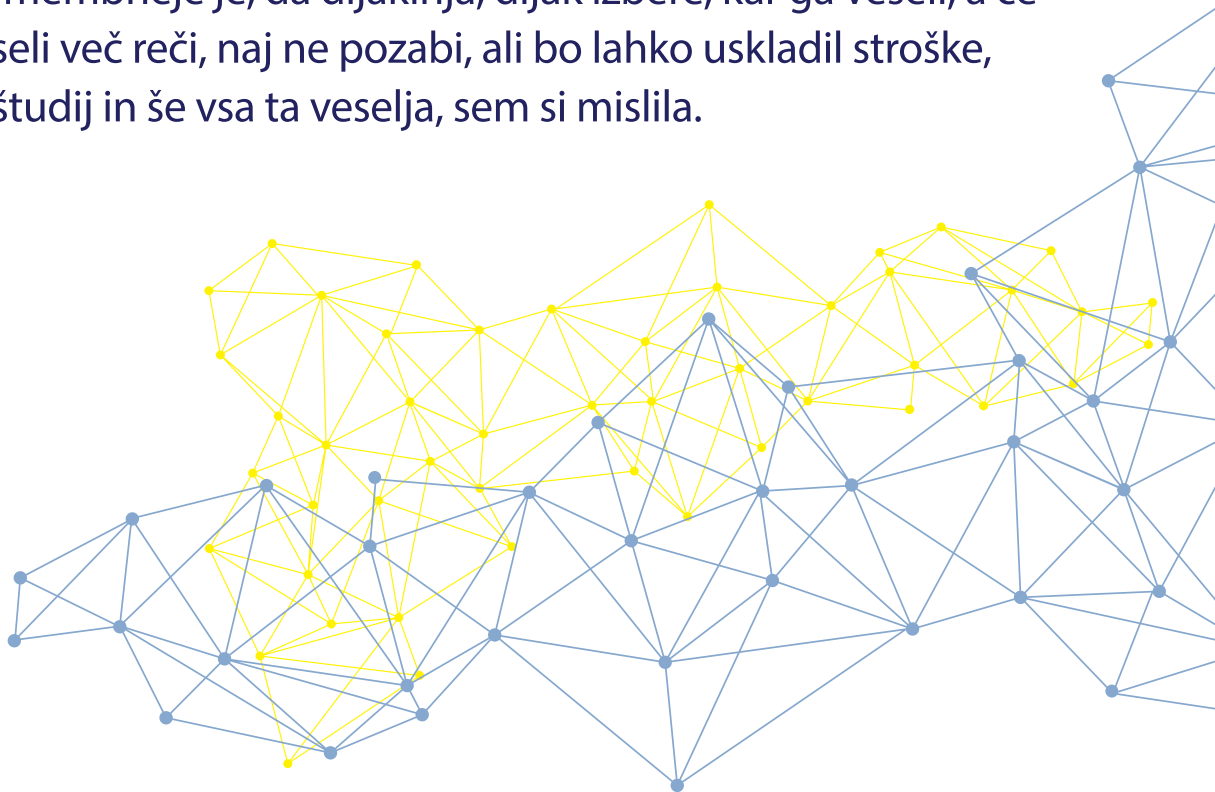
Odraščanje v gostinskih razmerah, kjer je pogosto treba uporabiti vse razpoložljive roke, da se vse lepo izteče, ni nekaj, ob čemer bi bil kot otrok in najstnik kar naprej navdušen. Tu moraš biti prisoten vsak trenutek dneva, tu je pogost občutek, da si deloven 24 ur na dan. Seveda mi ni bilo vedno všeč. Morila me je tudi oddaljenost od zunanjega sveta, manjkala so mi druženja s prijatelji. Kombinirati delo s šolanjem je bilo včasih tudi zares zahtevno in ja, seveda se je zgodilo, da sem imela v šoli kdaj tudi težave.

A v današnjih razmerah (na katere je vplivala tudi korona) se zavedam, da lahko le skupaj spravimo življenje nazaj v prave tirnice. Verjamem, da si bo turizem v Sloveniji opomogel in da bo ostal ena od glavnih panog tudi v prihodnosti. Tudi zato, ker ga bomo mi, mladi, postavili nazaj na noge.

Vem pa tudi, da je treba delo in veselje skombinirati. Mene najbolj veselijo potovanja v neznano. Sesti v avto s pravo osebo in se kar odpeljati naokoli po Sloveniji ali malo čez mejo je velik vir mojega zadovoljstva. Rada odkrivam nove kraje in njihove lepote, spoznavam tuje kulture in običaje. Nisem zadovoljna le z enim mestom. Potrebujem naključne potepe, pohode, sprehode in rekreacijo v naravi. Uživam v družbi živali. Več let sem trenirala jahanje v konjeniškem klubu. To je bila moja sprostitev. Zaradi pomanjkanja časa sem treninge opustila, konjeništvu pa je še vedno moja strast. Ko pride poletje ... seveda tudi mene čakajo plaža in sprostitev v dobri družbi.

Včasih me vrstniki opozarjajo, da se jim zdi način mojega življenja pester, a utrujajoč, in da si moram vzeti čas tudi zase. Bom. No, tudi zato je moja izbira Abitura. Mislim, da mi bo s študijem bližje domačim krajem in z načinom študija, ki poteka v sklopih in v popoldanskem času, vse, kar si želim, tudi zares uspelo.

Najpomembneje je, da dijakinja, dijak izbere, kar ga veseli, a če ga veseli več reči, naj ne pozabi, ali bo lahko uskladil stroške, delo, študij in še vsa ta veselja, sem si mislila.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 22. junija 2021 na www.studiraj.si/blog/

ANDREJ GERŠAK

Za ljudi, ki vedo, kaj hočejo

Andrej Geršak je diplomirani ekonomist in od leta 2013 direktor Abiture, izobraževalne organizacije z največ študenti v Sloveniji. Na Abituri in na Fakulteti za komercialne in poslovne vede študirajo v 16 študijskih programih.

V času epidemije tudi nas, ki prisegamo na študij v živo, ni obšlo delo na daljavo. Takrat sem zapisal: po več kot mesecu študija in dela na daljavo se zdi življenje skoraj normalno. Predavanja potekajo. 468 študentov je bilo ta mesec na izpitih. Računi prihajajo. Sestanki so. Najrazličnejše zagate študentov in predavateljev individualno rešujemo. Kot smo jih vedno. Delujemo. In razmišljamo o prihodnosti.

Življenje je v živo

Seveda imamo vzpostavljene e-učilnice. Seveda obvladamo uporabne IT rešitve in aplikacije (za njihov razvoj se usposablja tudi naši študentje). A kar načrtujemo za prihodnost, je še več živih individualnih in skupinskih pogovorov. Del našega poslanstva je, da povezujemo teorijo s prakso. In praksa je živo delovanje – tudi če vključuje računalniške in druge ekrane. Ko gledamo naprej, razmišljamo o življenju, ki ima pravo vrednost, kadar smo v stiku z ljudmi.

Študij je sodelovanje v mreži ljudi

V času novih razmer je marsikdo pomislil, da je virtualnost pravi odgovor za več študentov, več znanja, več prilagodljivosti. Pri nas smo prepričani, da to ni edini odgovor. Je le samoumevna pomoč v omreženih časih, ki jo seveda vsi potrebujemo. Je koristna rešitev, kadar ne gre drugače. A prava vrednost študija pri nas je delo iz oči v oči. To dodano vrednost nameravamo ohranjati.

Zakaj? Zato, ker čas študija ni le čas posameznikovega usvajanja znanj, temveč je tudi čas vzpostavljanja medsebojnih sodelovanj. Študentska doba ni le kljukanje opravljenih izpitov, ampak je tudi tkanje vezi, ki posameznika motivirajo na poti do cilja. Bistvo študija ni papirnato priznanje, ki dokazuje, da si diplomiral. Bistvo študija je, da spoznaš in uresničiš lastne talente in zanimanja. Izkristalizirajo se ti pri delu z ljudmi.

Bistvo študija ni papirnato priznanje, ki dokazuje, da si diplomiral. Bistvo študija je, da spoznaš in uresničiš lastne talente in zanimanja.

Naložbe v naslednja študijska leta

Pri nas imamo dobro opremljene učilnice in ustrezne rešitve tudi za delo na daljavo. Da jih bomo posodabljali, je logično. A prave naložbe bodo pri nas še vedno predvsem v obliki človeške energije. Tudi v prihodnje bomo od skrbno izbranih predavateljev in od vseh zaposlenih pričakovali, da študente poznajo, da razumejo njihove osebne kontekste, motivacije, študijske interese. Še vedno bomo osebno na voljo študentom – zato, da jim pomagamo pri usklajevanju dela, študija in življenja. Kadar je bilo treba, smo posameznikom že doslej omogočali kakovosten virtualni študij – a na osebni način, v neposrednem individualnem stiku s predavateljem/predavateljico. A še vedno bomo veseli vsakega osebnega pogovora, pa naj bo v referatu, v predavalnici, na hodniku ali pri srečanju na ulici.

Kombiniran sistem študija

Hibrid je le beseda in hibridni študij imajo zdaj vsi, kajne? No, mi na Abituri in na Fakulteti za komercialne in poslovne vede tudi. Le da mu mi raje rečemo kombiniran sistem študija. Beseda kombinacija izvira iz latinskih korenov za skupaj in za dva, beseda hibrid pa je tujka, ki izvira iz oznake za »mešanca«. Ne, mi nič ne mešamo, mi prisegamo na čiste relacije med nami. Da bodo tiste na daleč prave in študijsko učinkovite, se bodo predavatelji in študentje tudi v prihodnje spoznavali v živo.

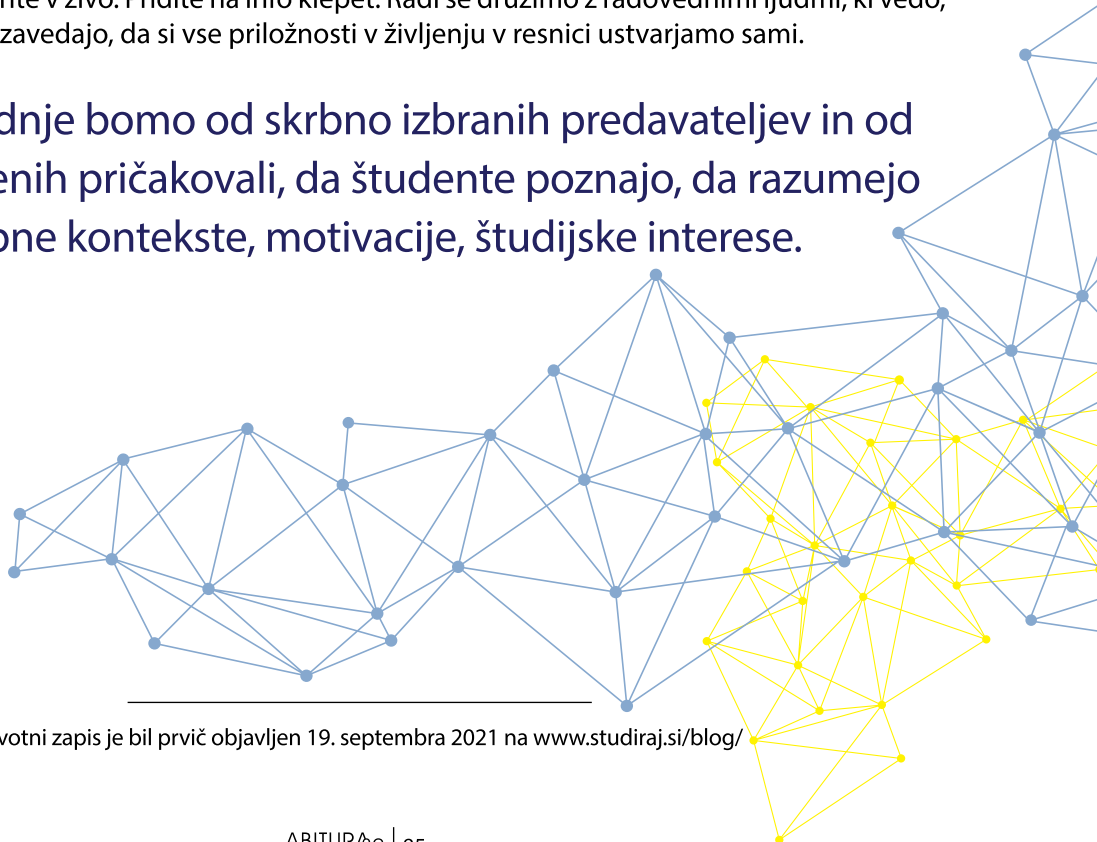
Seveda imamo online predavanja, ki so posneta in jih lahko študent posluša kadarkoli in tolikokrat, kot mu srce poželi. Seveda imamo spletne učilnice, v katere študentje vstopajo brez izgube časa na poti. Seveda omogočamo študij »iz domačega naslonjača«. A vsaj dve srečanji s predavatelji sta v živo in izpite imamo tudi radi v živo – v naših prostorih, ki jih imamo v več krajih po Sloveniji. Zato, da so izpiti lahko pomemben dogodek, ki se zgodi brez občutka neprijetne kontrole prek ekrana. Naj bodo ekrani naš zaveznik, ne pa naš gospodar. Z izbiro sodobne tehnologije (BBB) smo že pred časom omogočili vsem študentom, da lahko sodelujejo pri samem predavanju, hkrati pa imajo to dogajanje vselej pri roki za vnovičen ogled prek spletnih kanalov. Mnogim je ta sistem študija zelo ljub. A verjemite, manjka tisto, kar nam dajejo le srečanja v živo: občutek skupnosti, povezanosti, odprtega pogovora, medsebojnega spoznavanja, izkušnje izzivov predavateljevih vprašanj.

Zato smo naš sistem študija zastavili tako, da bo prav tako tistim, ki hočejo čim več online vsebin, kot tistim, ki poznajo pomen bližnjih srečanj, pa tudi predavateljem, ki najbolj vedo, kaj študentje pri njihovih predmetih potrebujejo iz oči v oči.

Prilagodljivost je dobra lastnost

Verjamem, da bodo v svetu, ki ga zadnja leta gnetejo epidemija in drugi usodni dogodki, naši študentje uspešni. Tudi zato, ker smo tista izobraževalna institucija, ki se zna prilagajati vsem zunanjim razmeram in tistim spremenljivkam, zaradi katerih ljudje vse življenje potrebujemo nova znanja. Preverite v živo. Pridite na info klepet. Radi se družimo z radovednimi ljudmi, ki vedo, kaj hočejo, in ki se zavedajo, da si vse priložnosti v življenju v resnici ustvarjamo sami.

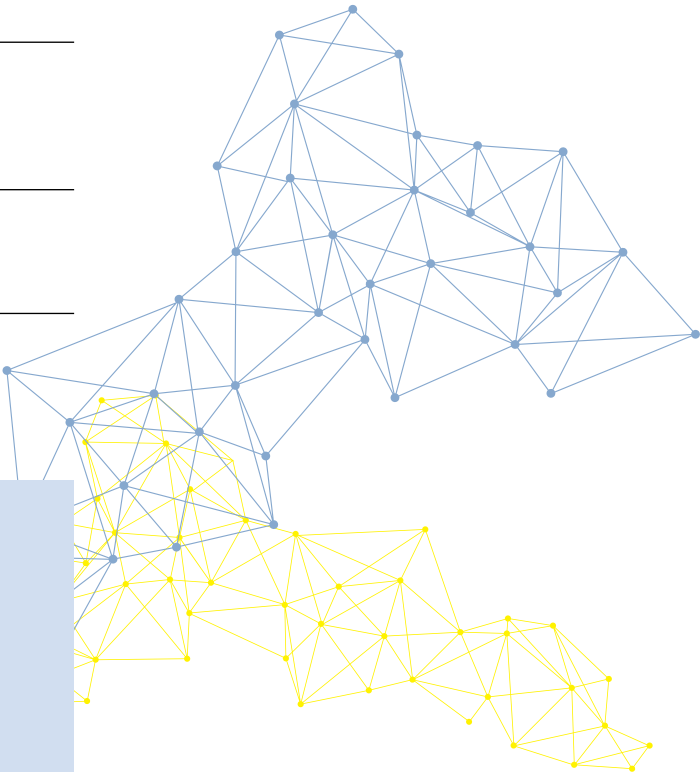
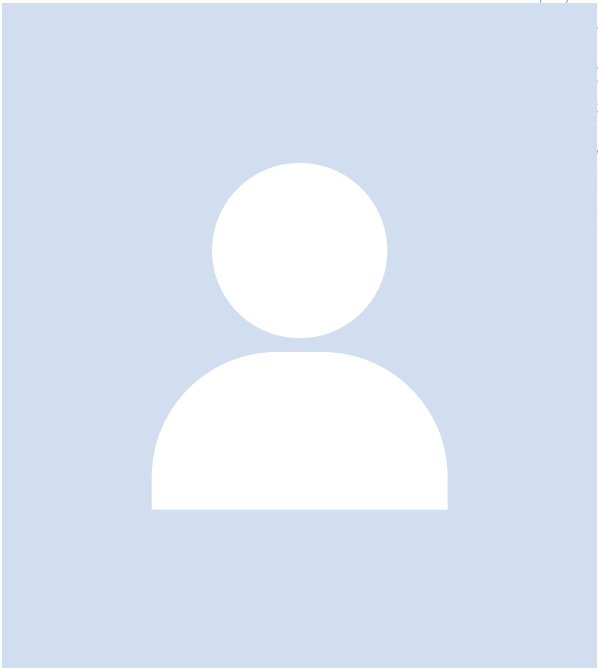
Tudi v prihodnje bomo od skrbno izbranih predavateljev in od vseh zaposlenih pričakovali, da študente poznajo, da razumejo njihove osebne kontekste, motivacije, študijske interese.

Prvotni zapis je bil prvič objavljen 19. septembra 2021 na www.studiraj.si/blog/

Tvoje ime

Tvoja zgodba

Če želiš, da tvojo zgodbo delimo v naši mreži ljudi, jo pošlji na info@abitura.si ali info@fkpv.si

► IZBIRA ŠTUDIJA: ŽIVLJENJSKI PROJEKT

Mislite, da izbirate študij, v resnici se lotevate življenjskega projekta. Kako uspešen bo ta projekt, je odvisno od vseh vaših dosedanjih znanj in seveda od vaših interesov. Večkrat se nam zgodi, da se ustrašimo novih izzivov, kar je popolnoma življenjsko, zato je potreben tehten premislek in seveda veliko raziskovanja, tako informacij, kakšen študij je na voljo, kot tudi raziskovanje lastnih interesov, želja, talentov.

Lekcija št. 1: INFORMACIJE

Izbira študija je začetek življenjskega projekta. Ko se lotevamo projekta, je nujno, da imamo vse informacije. Dober projektni vodja je tisti, ki ima vse informacije in zato lažje sprejema odločitve. Raziščite www.studiraj.si.

Lekcija št. 2: POVEZOVANJE

Povezujte svoja znanja in znanja drugih, to je tisto, kar vodi v uspešno vodenje projekta, kot tudi uspešno vodenje življenjskih projektov. Ne ustrašite se korakov v čisto novo smer, včasih vam to lahko odpre nova obzorja priložnosti.

Lekcija št. 3: NAČRTOVANJE

Pri načrtovanju projektov je ključno, da v načrtovanje vključimo strokovnjake oziroma osebe, ki vam bodo pomagale, da dosežete svoje cilje. Pomislite na svojo mrežo ljudi, ki lahko prispevajo nova znanja in izkušnje. Spoznajte ljudi, ki so bili ali so vpisani na šolo, na fakulteto, ki jo izbirate. Preverite čim več informacij, ki so na voljo tudi v referatu, da bo vaše načrtovanje študija čim bolj v skladu z vašimi interesi.

Lekcija št. 4: FINANCE

Pravijo, da se vse začne in konča s financami. A če najprej razmišljamo, da se ne da, ker nimamo denarja za to, ne bomo nikoli izpeljali ničesar velikega. Pri virih sredstev so vedno še kake alternative. Preverite razne razpise, ki so na voljo, možnosti za obročno odplačevanje. Navsezadnje pa ne pozabite, da je to naložba v vaš jutri.

Lekcija št. 5: ČAS

Vsak dober projekt ima terminski načrt, ki si ga zastavimo tako, da upoštevamo svoje želje in obveznosti. Študij ob službi, družini ni več nekaj neizvedljivega, saj obstajajo študiji, ki se prilagajajo obveznostim študentov.

Lekcija št. 6: EVALVACIJA

Kaj vam prinese diploma izbrane smeri? Naslednji projekt: zaposlovanje! Ob študiju si med drugim gradite mrežo, ki je ključna pri iskanju novih priložnosti. Izkoristite jo. Zaključen projekt je enako nova znanja in nova odskočna deska za nove izzive.

Lekcija št. 7: REZERVE

V vsakem projektu gre kaj narobe, a ga zato še ne vržemo stran. Zato je ključno, da imamo tako časovno kot tudi finančno rezervo. Le to je treba upoštevati pri načrtovanju. Sicer je pa projekt živa stvar in se spreminja tako, kot se spreminjajo naše želje in obveznosti.

Lekcija št. 8: NI MEJA!

Tujina: Tako blizu, pa še vedno tako daleč. Zberite pogum in se odločite, da boste semester študija preživeli v tujini. Zakaj? Dobite vpogled v nova znanja, drugačen svet in kulturo ter novo izkušnjo. S tem pridite nazaj in obogatite svoj študij in svoje delo.

Lekcija št. 9: IZBERITE SVOJ ŠTUDIJI!

Vse se začne s prvim korakom. Izberite, kar vas veseli. Razmišljajte na veliko. Razmišljajte o življenjskem projektu. Vodite ga kot dober vodja projekta!
Srečno!

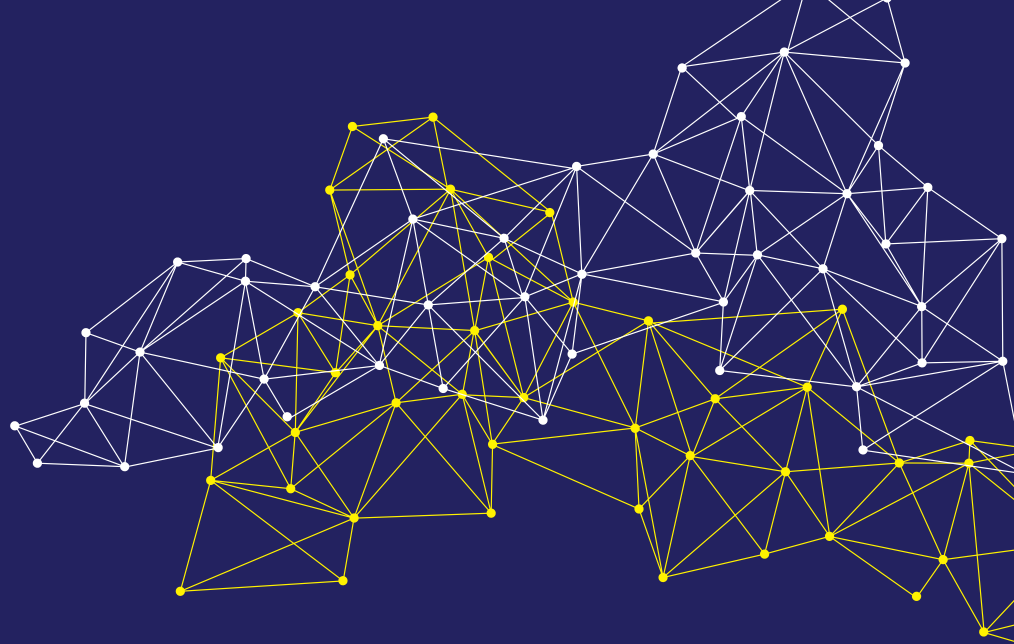
O AVTORICI

SONJA MAJCEN je strokovnjakinja na področju projektnega vodenja na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni. Za seboj ima več kot 10 let izkušenj iz projektnega vodenja izobraževalnih, družbenih, razvojnih, tehnoloških in investicijskih projektov. Je tudi predavateljica na Fakulteti za komercialne in poslovne vede za področje Organizacija in vodenje projektov.

VSTOPI V MREŽO LJUDI, IZOBRAŽENIH ZA ŽIVLJENJE.

Nadaljuj študij. Priporočaj ga. Razišči priložnosti.

ABITURA FKPV

višja strokovna šola fakulteta za komercialne in poslovne vede

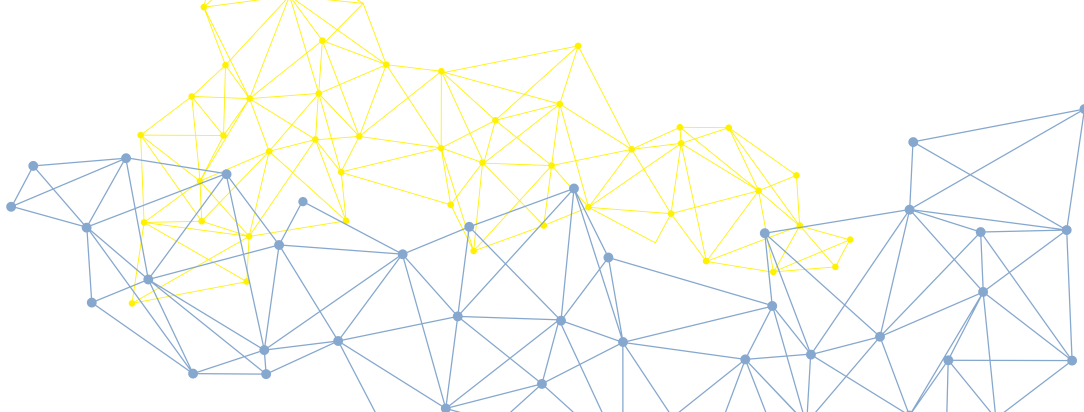
www.studiraj.si

www.abitura.si

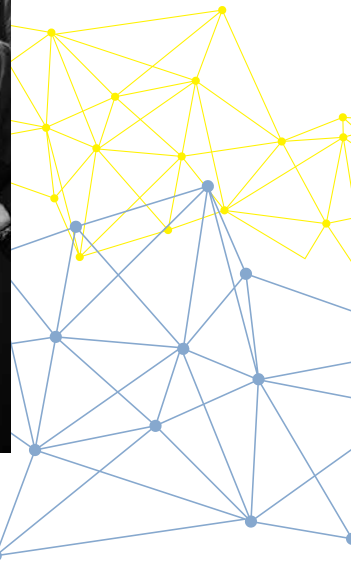
www.fkpv.si

Se vidimo na podelitvi tvoje diplome!

Salzburg, 2013. Diplomantke in diplomanti našega študijskega programa.

30 let izobraževanja ljudi, ki si znajo priložnosti za boljše življenje ustvarjati sami

Publikacija, izdana ob 30-letnici delovanja Abiture d. o. o.

Izdajatelj in založnik: Abitura, podjetje za izobraževanje, d. o. o. Celje, 2022

Sozaložnik: Grafika Gracer, d. o. o.

Redakcija: Ines Drame

Fotografije: osebni arhivi sodelujočih avtorjev

Oblikovanje: Tina Pregelj Skrt • mintcolibri.com

Tisk: Grafika Gracer, d. o. o.

Naklada: 800 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

378(497.4Celje)(091)

373.5(497.4Celje)(091)

ABITURA 30 : 30 let izobraževanja ljudi, ki si znajo priložnosti za boljše življenje
ustvarjati sami / [redakcija Ines Drame ; fotografije osebni arhivi sodelujočih avtorjev].
- Celje : Abitura, podjetje za izobraževanje : Grafika Gracer, 2022

ISBN 978-961-6610-03-2 (Abitura)

COBISS.SI-ID 105416195

